

TIN DOLIČKI

Naš znak
Predmet

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
HR-10000 Zagreb
Amruševa 2/II

4. rujna 2018. godine

Na broj: St-1138/17

ZA

VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Pravna stvar:

Dužnik: Agrokor koncern za upravljanje društvima, proizvodnju i trgovinu poljoprivrednim proizvodima, dioničko društvo sa sjedištem u Zagrebu, Marijana Čavića 1, OIB: 05937759187, zastupa ga pun. Tin Dolički, odvjetnik iz Bogdanović, Dolički & Partneri, odvjetničko društvo sa sjedištem u Zagrebu, Miramarska 24

PODNEŠAK DUŽNIKA

I UVOD

Pobijano rješenje

1. Rješenjem ovog suda pod gornjim brojem od 6. srpnja 2018. godine potvrđena je nagodba koja je prihvaćane od strane vjerovnika u postupku izvanredne uprave nad Dužnikom i njegovim ovisnim i povezanim društvima na ročištu za glasovanje o nagodbi koje je održano u Zagrebu, dana 4. srpnja 2018. godine (dalje u tekstu „Nagodba“).

Žalitelji

2. Protiv tog rješenja žalbe su podnijeli sljedeći žalitelji:

R. br.	Podnositelj/i žalbe
1	Addiko Bank d.d.
2	Adris Grupa d.d.
3	Afrodita Commerc d.o.o.
4	Alta Skladi d.d.
5	Alternative Invest d.o.o.
6	Auctor d.o.o.
7	Aureum Terra d.o.o.
8	B&P Power s.r.o.
9	Bahovec d.o.o.
10	Bank Alpinum
11	Basic Commerce d.o.o.
12	Bilokalnik-Ipa d.d.
13	BMD Stil d.o.o.
14	Capelant International Corporation
15	Capturis d.o.o.
16	Commel-Zagreb d.o.o.
17	Danijel Labaš
18	Darko Harald Barlek
19	Deloitte savjetodavne usluge d.o.o.
20	Dioničari Pik Vinkovci d.d.
21	Dr.Oetker d.o.o.
22	DS Smith Belišće Croatia d.o.o.
23	Esseker Grupa d.o.o.
24	Euroherc osiguranje d.d.; Agram Invest d.d.; Agrolaguna d.d.
25	Feniks Radnička d.o.o.
26	Fornetti Ltd.
27	Gebruder Spang GmbH & Co. KG
28	Gmundner Molkerei Egen
29	Gordana Tomičić
30	Grad Rovinj
31	Gradska plinara Zagreb - Opskrba d.o.o.
32	Il Fornaio fel Casale s.p.a.
33	Imex banka d.d.
34	Imex banka d.d.
35	Inceptum d.o.o.
36	Iprom d.o.o.
37	Istarska kreditna banka d.d.
38	Ivan Kopilović vl. Poljodjelsko trgovačkog obrta "AGRO CIBALAE"
39	Ivica Todorčić
40	Jovimer S.L.

41	Karisma Resorts International S.A.
42	KentBank d.d.
43	Kreditna banka Zagreb d.d.
44	Kvasac d.o.o.
45	Medika d.d.
46	Medo- Flor d.o.o.
47	Mira Ćirić
48	Miroslav Mikuš
49	Miroslav Mikuš
50	Miroslav Mikuš
51	Morando S.P.A.
52	Morgan Stanley & Co. International PLC
53	Nadija Benolić
54	Nektar natura d.o.o.
55	Neplast d.o.o.
56	Nivex 22 d.o.o.
57	Nova Ljubljanska Banka d.d.
58	Općina Darda
59	Ovum d.o.o.
60	Perfa-BIO d.o.o.
61	Phoenix Farmacija d.o.o.
62	Porsche Inter Auto d.o.o.
63	Raiffeisen factoring d.o.o.; Raiffeisenbank Austria d.d.
64	Raiffeisen factoring d.o.o.; Raiffeisenbank Austria d.d.
65	Raiffeisen leasing d.o.o.
66	RBL Group SA
67	Ricardo d.o.o.
68	Rukometni klub Metković
69	Scent Global Ltd.
70	Seres Investments S.A SPF
71	Sonja Dekanović
72	Stega Tisak d.d.
73	Štedbanka d.d.
74	TAS - Trans Atlantic Services Limited
75	TDR d.o.o.
76	Tehnika d.d.
77	Tele2 d.o.o.
78	Tele2 d.o.o.
79	TransEuropean Properties IV Supermarket 1 d.o.o.
80	TransEuropean Properties IV Supermarket 2 d.o.o.
81	Triglav osiguranje d.d.
82	Triticum d.o.o.

83	Tvornica šećera Osijek d.o.o.
84	TVS S.p.A.
85	Udruga manjinskih dioničara koncerna Agrokor
86	Unex media d.o.o.
87	Vindija d.d.
88	Wimax d.o.o.
89	WPC Agro II 17-17 B.V. i Zakup Agro 4 d.o.o.
90	Zagreb-montaža d.o.o.
91	Zora 1892 d.o.o.
92	Žito d.o.o.

Stav Dužnika o pobijanom rješenju

3. Dužnik drži da je prvostupanjski sud pravilno i potpuno utvrdio sve činjenice koje su relevantne za donošenje rješenja, da je na tako utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio materijalno pravo, da je rješenje valjano i potpuno obrazloženo, te da njegovom donošenju nije prethodila bilo kakva postupovna povreda. Slijedom toga, Dužnik smatra da je prvostupanjsko rješenje pravilno i zakonito.

Struktura Dužnikovog odgovora na žalbe

4. Rukovodeći se načelom ekonomičnosti, te nastojeći izbjeći nepotrebna ponavljanja, Dužnik se odlučio na sve žalbe (92) odgovoriti jednim podneskom. Za potrebe pisanja ovog odgovora, Dužnik prvo odgovara na one žalbe (11) koje se prvenstveno imaju smatrati zahtjevima za ispravak izračuna i podataka sadržanih u Nagodbi, prvenstveno u njezinim prilogima. Ta se očitovanja Dužnika nalaze dolje pod II. Nakon toga (dolje pod III) Dužnik izlaže svoja stajališta o žalbenim navodima u vezi s pojedinim važnim pitanjima koja se problematizirana pojavljuju (i ponavljaju) u većem broju žalbi, a odnose se na stavove prvostupanjskog suda iznijetih povodom Nagodbe. U vezi s tim pitanjima, zbog specifičnosti Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku („Narodne novine“ broj 31/17, dalje u tekstu „Zakon“), zbog njegove novosti i nedostatka sudske prakse i djela pravne doktrine, te zbog važnosti tih pitanja za budući tijek postupka i njegovo okončanje, postoji potreba da najviši trgovački sud zauzme svoje stajalište i tako osigura jedinstvenu primjenu prava i ravnopravnost svih u njegovoj primjeni. Konačno (dolje pod IV), Dužnik za svaku od žalbi iznosi svoj prijedlog odluke drugostupanjskog suda povodom tih žalbi.

Uvodne terminološke napomene

5. Svi termini pisani velikim početnim slovom, a koji nisu definirani u ovom podnesku imaju značenje koje im se daje u Nagodbi kao tekstu na koji se ovaj podnesak neposredno oslanja i koji se na više mjesta u ovom podnesku citira.
6. Tijekom ovog postupka, njegovi sudionici i tijela (uključujući tu i prvostupanjski sud) razvili su u svojoj komunikaciji terminologiju koja, zbog praznina u Zakonu, nije Zakonom uspješno definirana. Tako se pod terminom „**Stari dug / tražbina**“ u Nagodbi i ovom podnesku smatraju sve tražbine svih vjerovnika u postupku koje su nastale i dospjele prije otvaranja postupka izvanredne uprave. Središnje odredbe koje se odnose na Stari dug / tražbinu nalaze se u članku 40. stavak 1. i 2. Zakona. Pod terminom „**Granični dug / tražbina**“ u Nagodbi i ovom podnesku smatraju se tražbine koje se odnose na isporuku robe i pružanje usluga Dužniku ili bilo kojem ovisnom ili povezanom društvu, a koje su nastale prije, ali nisu dospjele do dana otvaranja postupka izvanredne uprave i koje se po odredbi članka 40. stavak 3. Zakona smatraju tražbinama čije je podmirenje vezano uz redovno poslovanje. „**Najstarijom tražbinom**“ se u Nagodbi i ovom podnesku smatra financijska tražbina koja je nastala nakon otvaranja postupka izvanredne uprave i koja, sukladno odredbi članka 39. stavak 3. Zakona u slučaju otvaranja stečajnog postupka ima prednost prilikom namirenja. Namirenje Najstarije tražbine, naravno nije predmet Nagodbe, ali kako to pitanje problematiziraju neki žalitelji, ukazala se potreba za korištenjem i tog termina.
7. Redni broj (r.br.) iza imena / tvrtke pojedinog žalitelja odnosi se na broj iz tabele koja se nalazi gore pod 2. (Žalitelji).

II ZAHTJEVI ZA ISPRAVCIMA / PODREDNO ŽALBE

8. Podnijeto ih je ukupno 11: DS Smith Belišće Croatia d.o.o. (r.br. 22), Bilokalnik – Ipa d.d. (r.br. 12), Fometti Ltd (r.br. 26), Žito d.o.o. (r.br. 92), Tvornica šećera Osijek d.o.o. (r.br. 83), TAS – Trans Atlantic Services Limited (r.br. 74), WPC Agro II 17-17 B.V. (r.br. 89), Miroslav Mikuš (r.br. 48), Dr. Oetker d.o.o. (r.br. 21), Fragaria d.o.o. (r.br. 49) i Morgan Stanley & Co. International Plc. (r.br. 52). U nastavku se Dužnik očituje o svakom pojedinom zahtjevu za ispravak:

DS Smith Belišće Croatia d.o.o.

9. Vjerovnik DS Smith Belišće Croatia d.o.o. tvrdi da je došlo do greške u Prilogu 29. Nagodbe u kategoriji pod nazivom „Kvalificirane tražbine A“ i u Prilogu 4. Nagodbe, odnosno da je tom vjerovniku pogrešno određen iznos povrata Graničnog duga utvrđene tražbine, a suprotno članku 20. stavku 2. Nagodbe.

10. Dužnik prvenstveno ističe kako je taj prigovor rezultat vjerovnikovog pogrešnog tumačenja podataka u Prilozima Nagodbe. Vjerovnik je ukupno prijavio tražbinu prema društvu Jamnica d.d. u iznosu od 1.732.592,79 kn, od čega je iznos od 1.625.409,68 kn ispravno klasificiran kao Granični dug. Od navedenog Graničnog duga, prije dana sklapanja Nagodbe vjerovniku je plaćen iznos od 887.254,40 kn odnosno 55% iznosa njegove Granične tražbine, a što je sve razvidno iz pregleda Priloga 29. Nagodbe, u kategoriji pod nazivom „Kvalificirane tražbine A“.
11. Nadalje, u Prilogu 29., u koloni pod nazivom „Povrat po Konceptu prioriteta namirenja“ naveden je za tog vjerovnika prema dužniku Jamnica d.d. iznos od 107.344,83 kn (koji je istovjetan podatku o namirenju u Prilogu 4.), koji iznos ne predstavlja nužno potpuni iznos namirenja cjelokupne Granične tražbine, nego prikazuje iznos tražbine za koji će vjerovniku biti dodijeljeni Novi instrumenti, dok će se s osnove preostalog iznosa Granične tražbine namirivati uvjetno, sukladno pravilima sadržanim u nagodbi Nagodbi. Dužnik ističe da je ovaj vjerovnik u potpuno jednakom položaju kao i svi ostali vjerovnici s istim uvjetima jer će se s osnove preostalog iznosa Granične tražbine namirivati na jednak način kao i drugi vjerovnici iz skupine Kvalificirane tražbine A. S obzirom da pravo uvjetnog plaćanja vjerovnicima iz skupina Kvalificiranih tražbina ovisi o više kriterija među kojima je i EBITDA društva Konzum d.d. u narednim razdobljima, točan postotak nije mogao niti biti napisan jer je to u ovome trenutku nepoznato.
12. U članku 20.2 Nagodbe definira se da su Kvalificirane tražbine A Granične tražbine koje na dan 5. travnja 2018. imaju Kvalificirani dobavljači koji su također do 5. travnja 2018. sklopili sporazum o nastavku poslovne suradnje pod bitno istim uvjetima s dužnicima tih Graničnih tražbina („Kvalificirane tražbine A“). Nadalje, istim člankom su razgraničene Kvalificirane tražbine B i C, s razlikovnim kriterijima za svaku od tih skupina tražbina. Navedenom je dosljedna i odredba prethodnog stavka čl. 20.1 Nagodbe, kojom se uređuje provedba uvjetnog prava plaćanja, a po kojoj Platni Agent Dobavljača postupi prema pisanoj uputi koja će naznačiti i kvalifikaciju vjerovnika, kao i iznos koji mu pripada.
13. Slijedom navedenog, Dužnik smatra da je prigovor / zahtjev za ispravak ovog vjerovnika neosnovan u cijelosti s obzirom na to da su svi iznosi njegove tražbine upisani ispravno, dok eventualno namirenje s osnove Granične tražbine ovisi o uvjetima ugovorenima u Nagodbi te je u ovom trenutku nepoznato.

Bilokalnik-Ipa d.d.

14. Vjerovnik Bilokalnik-Ipa d.d. tvrdi da je došlo do pogreške u Prilogu 29. Nagodbe u dijelu Kvalificirane tražbine A i u Prilogu 4. Nagodbe, odnosno da je tom vjerovniku pogrešno određen iznos povrata Graničnog duga utvrđene tražbine, a suprotno članku 20. stavku 2. Nagodbe.

15. Kao i u prethodno navedenom slučaju, prigovor je rezultat vjerovnikovog pogrešnog tumačenja podataka sadržanih u Prilogima Nagodbe. Taj je vjerovnik ukupno prijavio prema društvu Pik Vrbovec – mesna industrija d.d. tražbinu u iznosu od 7.181.266,47 kn, od čega je iznos od 6.404.989,45 kn bila Granična tražbina tog vjerovnika. Od te Granične tražbine, prije sklapanja Nagodbe (tijekom postupka) bio mu je isplaćen iznos od 3.496.260,37 kn, odnosno više od 55% iznosa njegove Granične tražbine, a što je sve vidljivo razvidno iz pregleda Priloga 29. Nagodbe, u kategoriji pod nazivom „Kvalificirane tražbine A“.
16. Nadalje, u Prilogu 29., u koloni pod nazivom „Povrat po Konceptu prioriteta namirenja“ naveden je za tog vjerovnika prema društvu Pik Vrbovec – mesna industrija d.d. iznos od 782.972,80 kn, koji iznos ne predstavlja nužno potpuni iznos namirenja ostatka njegove Granične tražbine, već pokazuje iznos tražbine za koji će tom vjerovniku biti dodijeljeni Novi instrumenti, dok će se s osnove preostalog iznosa njegove Granične tražbine namirivati uvjetno i postupno, a sukladno pravilima propisanim u Nagodbi. I ovdje je vjerovnik u jednakom položaju kao i svi ostali vjerovnici s istim uvjetima jer će se s osnove preostale Granične tražbine namirivati na jednak način kao i drugi vjerovnici iz skupine Kvalificirane tražbine A. S obzirom da pravo uvjetnog plaćanja vjerovnicima iz skupina Kvalificiranih tražbina ovisi o više kriterija između kojih je i EBITDA društva Konzum d.d. u narednim razdobljima, točan postotak ne može niti biti napisan jer je u ovome trenutku nepoznat, nego je tek odrediv. U članku 20.2 Nagodbe definira se da su Kvalificirane tražbine A Granične tražbine koje na dan 5. travnja 2018. imaju Kvalificirani dobavljači koji su također do 5. travnja 2018. sklopili sporazum o nastavku poslovne suradnje pod bitno istim uvjetima s dužnicima tih Graničnih tražbina ("Kvalificirane tražbine A"). Nadalje, istim člankom su razgraničene Kvalificirane tražbine B i C, s razlikovnim kriterijima za svaku od tih skupina tražbina. I ovdje se valja pozvati na odredbu prethodnog stavka članka 20.1 Nagodbe, kojom se uređuje provedba uvjetnog prava plaćanja, a po kojoj Platni Agent Dobavljača postupi prema pisanoj uputi koja će naznačiti i kvalifikaciju vjerovnika, kao i iznos koji mu pripada.
17. I ovaj je, dakle, prigovor / zahtjev za ispravak neosnovan u cijelosti jer su svi iznosi vjerovnikove tražbine upisani ispravno.

Fornetti Ltd.

18. Vjerovnik Fornetti Ltd. tvrdi da je pogrešno izračunat iznos povrata tražbine koja tom vjerovniku pripada prema odredbama Nagodbe kao i da je pogrešno naveden iznos tražbine koji je podmiren prije sklapanja same Nagodbe. Tako navodi da je u Prilogu 4. Nagodbe određeno da će na ime tražbine koju je prijavio prema dužniku Konzum d.d. u iznosu od 600.625,63 kn iznos od 38,5%.

19. Dužnik odgovara da je kolona u Prilogu 4. Nagodbe pod nazivom „Pregled namirenja“ u stupcu „Po nagodbi“ isključivo ilustrativne prirode te da je iznos zaokružen na jedan decimalni broj radi preglednosti i izbjegavanja prevelike opsežnosti tablica u navedenom Prilogu. Uzimajući u obzir nezaokruženi iznos koji vjerovniku pripada temeljem odredbi Nagodbe, a koji iznosi točno 0,384830100602111%, kada se isti pomnoži s iznosom utvrđene tražbine u iznosu od 600.625,63 kn, dobije se iznos od 231.138,82 kn. Uvidom u Prilog 4. Nagodbe vidljivo je da je vjerovniku dodijeljen iznos od 231.139,00 kn. Dodatno, vezano na navod vjerovnika da je pogrešno naveden iznos plaćanja prije nagodbe, Dužnik ističe da je vjerovnik u pravu kada navodi da je na ime Starog duga primio iznos od 5.381,15 EUR, ali je pri tome potpuno zanemario da je na ime plaćanja Graničnog duga dana 9. svibnja 2017. godine primio iznos od 25.341,17 EUR. Te dvije uplate zbrojeno iznose 30.722,32 EUR što točno odgovara iznosu od 228.739,00 kn, a kako je to i navedeno u Prilogu 4. Nagodbe.
20. Stoga se i ovaj prigovor / zahtjev za ispravak ukazuje neosnovanim.

Žito d.o.o.

21. Vjerovnik Žito d.o.o. ističe da je Granični dio njegove ukupno utvrđene tražbine prema društvu Pik Vrbovec – Mesna industrija d.d. u iznosu od 7.899.263,73 kn pogrešno uvršten u Prilogu 29. Nagodbe u kategoriju pod nazivom „Kvalificirane tražbine C“ u kojoj je naveden popis vjerovnika - dobavljača koji nisu sklapali sporazume s društvima u postupku izvanredne uprave usprkos činjenici da je taj vjerovnik sklopio Sporazum o podmirenju tražbine vjerovnika s društvom Pik Vrbovec – Mesna industrija d.d. S tim u vezi, Dužnik se očituje kako slijedi:
22. Dužnik je u komunikaciji s ovim vjerovnikom utvrdio da je došlo do pogreške u pisanju prilikom utvrđivanja popisa vjerovnika u Prilogu 29. Nagodbe u dijelu Kvalificirane tražbine te da je taj vjerovnik zaista sklopio Sporazum o podmirenju tražbine vjerovnika. Međutim, Dužnik tome dodaje da je odredbama članka 20.2 Nagodbe jasno definirano koji dobavljači pripadaju kojoj skupini Kvalificiranih tražbina, te da je potpuno jasno da je ovaj vjerovnik zapravo (i pravilno) razvrstan u kategoriju Kvalificirane tražbine A jer njegov status i karakter njegove tražbine u potpunosti udovoljavaju Nagodbom postavljenim kriterijima za to. Svi prilozi Nagodbe uključujući tu i sam Prilog 29. Nagodbe prvenstveno služe lakšem snalaženju, dok je samo razvrstavanje provedeno glavnim dijelom same Nagodbe. Normativni sadržaj Nagodbe prevladavajući je u odnosu na podatke sadržane u samim prilogima. S tim u vezi, Dužnik skreće pozornost na odredbu članka 20.1 koji glasi:

„Svaki iznos koji Aisle Dutch TopCo plati temeljem Instrumenta zapisa o zajmu dobavljača, Platni Agent Dobavljača će, po primitku, isplatiti Kvalificiranim Dobavljačima nakon umanjenja za niže navedene troškove, u skladu s mehanizmom distribucije uvjetnog plaćanja koji je opisan u čl. 20.2 dolje. Platni agent dobavljača će rasporediti

svaki takav iznos ("Primitak Uvjetnog Plaćanja") Kvalificiranim Dobavljačima prema pisanim uputama u kojima će biti naveden svaki Kvalificirani Dobavljač koji je ovlašten primiti dio Primitka Uvjetnog Plaćanja kao i iznos koji je ovlašten primiti, te od kojeg će se podmiriti troškovi bankovnih prijenosa s računa Platnog agenta dobavljača na račun Kvalificiranih dobavljača. Gore navedene upute će dati Udruga kvalificiranih dobavljača najkasnije u roku od 15 dana od dana kada Platni Agent Dobavljača primi iznos koji mu je plaćen temeljem Instrumenta zapisa o zajmu dobavljača."

23. Iz gore citirane odredbe jasno je da će se u samoj provedbi Nagodbe uvažavati stvarno stanje tražbina u smislu visine i razrade duga po kategorijama Starog i Graničnog duga, kao i činjenica postojanja sporazuma kod pojedinih vjerovnika - dobavljača, odnosno da će se određena odstupanja i ispravci učiniti kroz samu provedbu Nagodbe naknadno, kad za to dođe vrijeme, a sve temeljem detaljnih uputa Udruge kvalificiranih dobavljača Platnom agentu i uz nadzor nad provedbom Nagodbe koji je propisan Zakonom, naređen pobijanim rješenjem i detaljno uređen Nagodbom.
24. Stoga, uzimajući u obzir sve prethodno navedeno, pogreška u pisanju u jednom od Priloga prilikom kategorizacije vjerovnika, bit će ispravljena prilikom provedbe Nagodbe, a vjerovnik neće ni u kojem smislu biti stavljen u nepovoljniji položaj u odnosu na ostale vjerovnike istih odnosno sličnih karakteristika, tako da stoga nema potrebe za ispravkom odredaba same Nagodbe jer su one točne.

Tvornica šećera Osijek d.o.o.

25. Vjerovnik Tvornica šećera Osijek d.o.o. ističe da su utvrđene tražbine prema dužnicima Belje d.d. i VUPIK d.d. pogrešno razvrstane u Prilogu 29. Nagodbe u kategoriju dobavljača koji nisu sklopili sporazum s dužnicima, odnosno u kategoriju pod nazivom „Kvalificirane tražbine C“ te da ujedno nije evidentirano njegovo razlučno pravo kao osiguranje na tražbini vjerovnika prema dužniku Belje d.d.
26. U odnosu na tražbinu prema dužniku Vupik d.d., Dužnik ističe da nije istinita tvrdnja vjerovnika da se on, nakon otvaranja postupka izvanredne uprave nad dužnikom VUPIK d.d. suglasio da će tom dužniku nastaviti isporučivati robu pod istim uvjetima. Sklapanje posebnog sporazuma je Nagodbom propisan preduvjet za razvrstavanje određenog vjerovnika – dobavljača u kategoriju pod nazivom „Kvalificirane tražbine A“ koje imaju određenu uvjetnu prednost u naplati s osnove preostalog iznosa Graničnog duga. Takav sporazum taj vjerovnik nikada nije sklopio s dužnikom Vupik d.d. Da jest, vjerovnik bi ga zasigurno priložio uz svoju žalbu.
27. U odnosu na tražbinu vjerovnika prema društvu Belje d.d. i njegov navod da bi ta tražbina trebala biti razvrstana u kategoriju Kvalificirane tražbine A, Dužnik ističe da je sporazum sklopljen s društvom Žito d.d. - starim vjerovnikom (cedentom) po tražbini koji je i pristao

na ponovno ugovaranje prethodnih "Uvjeta isporuke", odnosno "Uvjete plaćanja" i "Komerijalne uvjete", a što je razvidno iz samog Sporazuma o podmiranju tražbine vjerovnika koji je sklopljen između tadašnjeg vjerovnika, društva Žito d.o.o. i društva Belje d.d. Međutim, vjerovnik Tvornica šećera Osijek jednostavno ne može dokazati da je i on nastavio poslovati s dužnikom Belje d.d. pod istim uvjetima kao i vjerovnik Žito d.d. te s obzirom da nije sklopio poseban sporazum o podmiranju tražbine vjerovnika s dužnikom Belje d.d., Dužnik smatra da je potpuno neosnovano i nelogično smatrati da se isti uvjeti plaćanja primjenjuju s vjerovnikom koji nije pristao na iste Uvjete isporuke kao i vjerovniku koji je isti sporazum sklopio.

28. Konačno, u odnosu na prigovor istog vjerovnika u kojem navodi da na tražbini prema dužniku Belje d.d. nije evidentirano razlučno pravo, Dužnik prvenstveno skreće pozornost na odredbu članka 23.2.1. Nagodbe koja glasi:

Tražbine osigurane razlučnim pravima nižeg prvenstvenog reda koja ne bi mogla biti namirena, čak niti djelomično, jer vrijednost predmeta razlučnog prava nije dostatna niti za potpuno namirenje tražbina osiguranih razlučnim pravom višeg prvenstvenog reda, namiruju se kao neosigurane tražbine. Takva razlučna prava prestaju, a svi upisi takvih razlučnih prava u javnim upisnicima i pred nadležnim tijelima brišu se temeljem ove Nagodbe, a založni dužnik ovlašten je zahtijevati njihovo brisanje iz javnih upisnika i pred nadležnim tijelima temeljem ove Nagodbe bez potrebe za daljnjim odobrenjima ili radnjama od strane Razlučnog vjerovnika. Razlučni vjerovnik je dužan izdati svaku dodatnu ispravu i izvršiti bilo koju drugu radnju potrebnu radi provedbe ovdje određenog brisanja razlučnog prava.

Tražbine iz prethodnog stavka određene su, pod naslovom „Tražbine bez Namirenja iz razlučnog prava“, u Prilogu 34 (Tablica razlučnih prava)."

29. Iz Priloga 34. Nagodbe, razvidno je da je navedeno razlučno pravo evidentirano u odnosu na vjerovnika Žito d.o.o., odnosno starom vjerovniku (cedentu), u odjeljku pod nazivom "Tražbine bez namirenja iz razlučnog prava", dok je iz nastavka tablica razvidno da je vrijednost zalogu jednaka nuli te nije moguće namirenje tražbine iz navedenog zalogu. Slijedom navedenog, čak i kada bi se navedeni propust prijenosa razlučnog prava ispravio, vjerovnik ne bi bio u boljem položaju jer je navedeni predmet založnog prava bez vrijednosti te se iz navedenog predmeta razlučnog prava ne može namiriti tražbina. Stoga ne može biti niti govora o tome da bi ovaj vjerovnik bio stavljen u nepovoljniji položaj, pa nema nikakvog razloga za ispravak Priloga 34. Nagodbe.

TAS – Trans Atlantic Services Limited

30. Vjerovnik TAS – Trans Atlantic Services Limited navodi da je dio njegove utvrđene tražbine u iznosu od 70.156.000,00 kn pogrešno označen kao uvjetna tražbina, da dio

tražbine u iznosu od 7.144.379,48 kn uopće nije identificiran kao tražbina, te da je zbog toga nepravilno utvrđena njegova ukupna stopa namirenja od 0%.

31. U odnosu na prigovor vjerovnika da njegova tražbina u iznosu od 70.156.000,00 kn nije uvjetna tražbina, dužnik ukazuje da se na navedenu tražbinu ima primijeniti odredba članka 24. Nagodbe. Tražbine određene u Prilogu 35 (Uvjetne tražbine) („Uvjetne tražbine“), čiji je glavni dužnik društvo izvan Postupka izvanredne uprave, predstavljaju tražbine pod odgovornim uvjetom prema Društvima pod izvanrednom upravom. Dok ne nastupi odgovorni uvjet uslijed kojeg bi predmetno Društvo pod izvanrednom upravom trebalo namiriti predmetnu tražbinu, takva tražbina se neće namiriti. U konkretnom slučaju, iznos od 70.156.000,00 kn odnosi se na potraživanje po osnovi Korporativne garancije u iznosu od 10 milijuna dolara od 22.09.2016. izdane od Agrokor d.d. (AGKR-B-05/16) za tražbinu po Ugovoru o zajmu (Loan Agreement) od 19.3.2014 i pripadajuće Anex-e za dužnika Agrokor AG, Zug, Švicarska, te time predstavlja tražbinu čiji je glavni dužnik društvo izvan Postupka izvanredne uprave.
32. Iz Priloga 4. Nagodbe vidljivo je da je iznos utvrđene tražbine ovog vjerovnika 77.300.379,00 kn iz čega jasno proizlazi da je ukupan iznos prijavljene tražbine utvrđen te obrađen na odgovarajući način, a dodatno u koloni pod nazivom „Pregled namirenja“ vidljiv je i postotak namirenja. Što se tiče postotka namirenja tražbine, on je određen u skladu sa svim prethodno navedenim pravilima postupka, računovodstvenim procjenama imovine i uvažavanjem prvenstva namirenja određenih tražbina, te je postotak namirenja određen u istom iznosu za sve vjerovnike koji su u istom položaju kao i vjerovnik TAS – Trans Atlantic Services Limited u odnosu na Dužnika. Naime stopa namirenja vjerovnika kojima je dužnik isključivo Agrokor d.d. (Dužnik), a čija tražbina nije osigurana jamstvom nekog drugog društva niti razlučnim pravom jednaka je nuli.
33. S obzirom na navedeno, Dužnik smatra da je prijedlog za ispravak, a podredno žalba vjerovnika u potpunosti neosnovan jer je vjerovnik stavljen u jednaki položaj kao i drugi vjerovnici istih karakteristika tražbina.

WPC Agro II 17-17 B.V. i Zakup Agro 4 d.o.o.

34. Vjerovnici WPC Agro II 17-17 (ranije Sopot Adriatic d.o.o.) i Zakup Agro 4 d.o.o. traže od izvanrednog povjerenika ispravak iznosa osporene nenamirene tražbine za vjerovnika WPC Agro II 17-17 B.V., te ispravak iznosa osporene nenamirene tražbine za vjerovnika Zakup Agro 4 d.o.o.
35. Dužnik priznaje da je došlo do greške u računanju u iznosu od 1 (jedne) lipe prilikom zaokruživanja zadnjeg decimalnog broja te da su vjerovnici u pravu kad je u pitanju iznos osporene tražbine. Međutim, uzimajući u obzir da se ovdje radi tek o 0,01 kn po obje tražbine, Dužnik se izričito protivi bilo kakvom ispravku jer sporni iznos ne radi nikakvu

bitnu razliku. Osim toga, skreće se i pozornost na odredbe gore citiranog članka 20.1 Nagodbe po kojima će se svi ispravci tehničke prirode provesti tijekom same provedbe Nagodbe.

Miroslav Mikuš

36. Žalitelj Miroslav Mikuš podnio je tri podneska kojim traži ispravak bilo prvostupanjskog rješenja bilo Nagodbe. U prvom zahtjevu, taj žalitelj tvrdi da ima tražbinu za koju postoji ovršna isprava, te da, s obzirom na to da Dužnik kao osporavatelj takve tražbine nije protiv njega pokrenuo ovršni postupak, se njegova osporena tražbina ima smatrati utvrđenom.
37. Dužnik nema baš nikakvih saznanja o navodnom postojanju ovršne isprave koju spominje vjerovnik. Takva isprava nije bila priložena uz prijavu tražbine koju je ovaj vjerovnik podnio dana 9. lipnja 2017. godine u postupku izvanredne uprave prema društvu Belje d.d., a što je potpuno jasno vidljivo iz dijela sudskog spisa u kojem se nalaze sve prijave tražbine i njihovi prilozi. S obzirom na to da nitko pa tako ni Dužnik ne može dokazivati negativnu činjenicu, a da vjerovnik nije dokazao da spomenuta ovršna isprava postoji, Dužnik drži da je vjerovnikov zahtjev neosnovan u cijelosti. Osim toga, ovaj je vjerovnik pravomoćnim rješenjem o utvrđivanju tražbina od 15. siječnja 2018. godine bio upućen na pokretanje parničnog postupka radi utvrđivanja osporene tražbine, ali parnicu nije nikada pokrenuo. Stoga se osporavanje vjerovnikove tražbine od strane izvanrednog povjerenika ima smatrati osnovanim, a tražbina nepostojećom.
38. U preostala dva podneska koja žalitelj naziva „zahtjev za ispravkom“ se ne navodi baš ništa što bi trebalo smatrati takvim zahtjevom, već je evidentno da se radi o žalbama protiv prvostupanjskog rješenja. S obzirom na to da je njegova prijavljena tražbina u cijelosti osporena od strane izvanrednog povjerenika, da pravomoćno upućen na pokretanje parničnog postupka radi utvrđivanja prijavljene tražbine taj parnični postupak nikada nije pokrenuo, te da je to pravo time zauvijek izgubio, a time i svojstvo vjerovnika u ovom postupku, sva bi tri podneska ovog vjerovnika trebalo odbaciti.

Dr. Oetker d.o.o.

39. Vjerovnik Dr. Oetker d.o.o. navodi da je iznos njegove preostale nenamirene tražbine neosnovano umanjen za uplatu u iznosu od 600.000,00 kn koja je izvršena dana 4. svibnja 2017. godine (prije podnošenja prijave tražbine), odnosno navodi da je za taj iznos taj vjerovnik sam već umanjio tražbinu dana 9. travnja 2017. godine prilikom podnošenja svoje prijave tražbine Dužniku.
40. Dužnik odgovara da je uz prijavu tražbine vjerovnika priložen IOS na dan 9. travnja 2017. godine iz kojeg jasno proizlazi iznos prijavljene tražbine, odnosno iznos od 6.353.215,46

kn. Od navedenog iznosa prijavljene tražbine, utvrđen je iznos od 5.818.216,38 kn dok je iznos od 534.999,08 kn osporen, iz čega proizlazi da je cjelokupna tražbina ispitana. Dodatno, knjigovodstvene evidencije Konzuma d.d. utvrđuju jednako stanje otvorene obveze na dan 9. travnja 2017. godine. Dužnik ističe da je iznos od 600.000,00 kn koji je plaćen vjerovniku dana 4. svibnja 2017. godine platio na ime Graničnog duga, odnosno na ime duga koji je prijavljen u tražbini te je na isti način i proveo knjiženje u vlastitim računovodstvenim evidencijama. Stoga je prigovor vjerovnika u cijelosti neosnovan.

Fragaria d.o.o.

41. Vjerovnik Fragaria d.o.o. ističe da je njegova tražbina pogrešno uvrštena u Prilogu 29. Nagodbe u kategoriju pod nazivom „Kvalificirane tražbine C” te da je istome isplaćen manji postotak Graničnog duga nego ostalim dobavljačima istih karakteristika.
42. Dužnik je naknadno utvrdio da je došlo do greške u pisanju prilikom sastavljanja popisa vjerovnika u Prilogu 29. Nagodbe i to u dijelu Kvalificirane tražbine te da je ovaj vjerovnik zaista sklopio (potpisao) Sporazum o podmirenju tražbine vjerovnika. Stoga je jasno da je tvrtka ovog vjerovnika trebala biti napisana u kolonu „Kvalificirane tražbine A” tablice sadržane u Prilogu 29.
43. Međutim, i ovdje Dužnik upućuje na sadržaj gore citirane odredbe članka 20.1 Nagodbe i navodi da će, kao i u identičnom slučaju vjerovnika Žito d.d., greška u pisanju tablice iz Priloga 29. Nagodbe biti ispravljena tijekom provedbe Nagodbe. S tim u vezi, Dužnik upućuje na svoju argumentaciju koju je iznio odgovarajući na navode vjerovnika Žito d.d.

Morgan Stanley & Co. International Plc.

44. Vjerovnik Morgan Stanley & Co. International Plc. uvodno navodi da je otkupio (i tako stekao) tražbinu od vjerovnika PBZ Invest d.o.o. prema Dužniku te da je o takvom naknadnom stjecanju obavijestio Dužnika.
45. Dužnik odgovara da izvanredni povjerenik prije sklapanja Nagodbe nije primio nikakvu obavijest o ustupu tražbine niti pripadajuću dokumentaciju. S obzirom na to da ta obavijest nije poslana izvanrednom povjereniku koji je rukovodio promjenama vjerovnika, po tom ustupu tražbine do sklapanja Nagodbe nisu poduzimane nikakve radnje pa prijenos tražbine s dotadašnjeg na novog vjerovnika nije i ne može biti vidljiv u Nagodbi. Dužnik, nadalje, navodi da je ova tražbina priznata i utvrđena u odnosu na dotadašnjeg vjerovnika PBZ Invest d.o.o. te da je taj vjerovnik uzet u obzir prilikom utvrđivanja namirenja te je naveden i u Prilogu 4. pod rednim brojem 227.
46. Obavijest o prijenosu koju spominje vjerovnik dostavljena je Dužniku tek 15 dana nakon sklapanja Nagodbe – dana 20. srpnja 2018., zajedno s podneskom vjerovnika. Stoga će

ta promjena vjerovnika biti evidentirana na isti način kao i sve druge promjene vjerovnika do kojih će doći nakon održavanja ročišta za glasanje o nagodbi. Zbog toga ovaj zahtjev vjerovnika nije osnovan.

Gordana Tomičić

47. Vjerovnik Gordana Tomičić, Umag, Matka Laginje 21, OIB: 21334083227 tvrdi da je pogrešno svrstana u skupinu vjerovničkog vijeća pod B (veliki dobavljači) obzirom da je osnova vjerovnikove tražbine obveznica, a vjerovnici - obvezničari su svrstani u skupinu C.
48. Izvanredni povjerenik je osnovano osporio tražbinu tog vjerovnika iz razloga što su sve tražbine imatelja obveznica priznate u cijelosti agentu The Bank of New York Mellon. Tražbina The Bank of New York Mellon je u cijelosti priznata u prijavljenom iznosu od 4.605.794.534,96 HRK, a koji iznos tražbine uključuje i tražbinu Gordane Tomičić kao imatelja obveznica.
49. Osim toga, vjerovnik Gordana Tomičić nije imala pravo glasa na ročištu za glasanje o nagodbi, stoga niti svrstavanje tražbine bez prava glasa u bilo koju skupinu za glasanje nema učinka, a kako je detaljnije izloženo u paragrafu 89. niže.

Rukometni klub Metković

50. Vjerovnik Rukometni klub Metković sa sjedištem u Metkoviću, Športska 5, OIB: 68520679855, tvrdi da je njegova tražbina, koja je prijavljena u iznosu od 549.569,11 kn, priznata u iznosu od 182.052,46 kn, dok je osporena u iznosu od 367.516,65 kn te nadalje da je dana 24. svibnja 2018. godine podneskom povukao prijavu tražbine u odnosu na osporeni iznos od 367.516,65 kn, dok je u cijelosti ostao kod priznate tražbine u iznosu od 182.052,46 kn.
51. Postotak namirenja vjerovnika je izračunat u odnosu na prijavljeni i priznati dio tražbine vjerovnika u iznosu od 182.052,46 kn, na isti način i pod istim uvjetima kao i za sve ostale vjerovnike u postupku izvanredne uprave te na postotak namirenja nije od nikakvog utjecaja činjenica da je vjerovnik povukao prijavu tražbine u iznosu od 367.516,65 kn koja je bila i osporena.

Prijedlog Dužnika u odnosu na gore navedene zahtjeve za ispravkom

52. Kao što je jasno vidljivo iz naprijed navedenog, Dužnik tvrdi da niti jedan od postavljenih zahtjeva nije osnovan, te da nema razloga za donošenje nekog ispravka bilo rješenja, bilo same Nagodbe. Kraj takvog stanja stvari, sve bi te zahtjeve trebalo podredno smatrati žalbama protiv prvostupanjskog rješenja. Stoga je sada potrebno razmotriti i očitovati se o tome imaju li gore nabrojani žalitelji uopće pravo na podnošenje takve žalbe.

53. Žalitelji DS Smith Bellšće Croatia d.o.o. (r.br. 22), Bilokainik – Ipa d.d. (r.br. 12), Fornetti Ltd (r.br. 26), Žito d.o.o. (r.br. 92), Tvornica šećera Osijek d.o.o. (r.br. 83), TAS – Trans Atlantic Services Limited (r.br. 74), WPC Agro II 17-17 B.V. (r.br. 89) i Fragaria d.o.o. (r.br. 49) su na ročištu za glasovanje o Nagodbi koje je održano 4. srpnja 2018. godine glasovali ZA sklapanje Nagodbe, što je jasno vidljivo iz zapisnika o ročištu. Time su, po mišljenju Dužnika, izgubili pravo žalbom pobijati rješenje o potvrdi Nagodbe. Glasujući ZA su ujedno predložili prvostupanjskom sudu da potvrdi upravo onu Nagodbu i upravo u onom tekstu u kojem su ju prihvatili. Stoga Dužnik predlaže drugostupanjskom sudu da sve takve žalbe odbaci kao nedopuštene.
54. Žalitelj Miroslav Mikuš (r.br. 49) nije uopće vjerovnik pa bi i sve tri njegove žalbe također trebalo odbaciti.
55. Konačno, Dužnik predlaže da se sve ostale žalbe iz ove skupine odbiju kao neosnovane.

III OČITOVANJE DUŽNIKA O ODREĐENIM BITNIM ŽALBENIM RAZLOZIMA

Uvodno

56. Temeljno je stajalište Dužnika da se žalbeni razlozi protiv rješenja o potvrdi Nagodbe smiju odnositi samo na one eventualne povrede zbog kojih je sud ovlašten i dužan uskratiti potvrdu Nagodbe, a to su: (a) bitna povreda propisa o sadržaju Nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, uključujući i one o prihvatu od vjerovnika, osim ako se ti nedostaci mogu otkloniti i (b) ako je prihvrat Nagodbe postignut na nedopušten način (članak 43. stavak 16. Zakona). Očito je da se žalitelji nisu držali ovog osnovnog pravila, pa su u svojim žalbama iznosili sve moguće razloge kojih su se mogli sjetiti, od kojih se neki odnose na radnje i događaje u postupku koje nemaju nikakve veze s procesom izrade, prihvaćanja i potvrde Nagodbe. Takvi su, na primjer, razlozi koji se odnose na Najstariju tražbinu, plaćanja za vrijeme postupka iz članka 40. Zakona, utvrđivanje tražbina, postupanja u vezi sa sastavljanjem lista u (pravomoćnom) rješenju o utvrđivanju tražbina i sl. Razlozi ekonomičnosti nalagali bi Dužniku da se suzdrži od očitovanja o tim nedopuštenim razlozima, ali će Dužnik na najfrekventnije od njih ipak odgovoriti.
57. Za potrebe pisanja ovog odgovora na žalbe, Dužnik je istaknute žalbene razloge grupirao i razvrstao na:
- (a) one koji se tiču pripreme nacрта i prijedloga Nagodbe (radnje izvanrednog povjerenika, pitanje vjerovničkog vijeća, objavljivanje prijedloga i sl.);

- (b) žalbene razloge koji se odnose na glasovanje o Nagodbi na ročištu održanom 4. srpnja 2018. godine, uključujući tu i davanje prava glasa vjerovnicima čije su tražbine osporene (nisu utvrđene);
- (c) žalbene razloge koji se odnose na uzlazna sredstva osiguranja (jamstva);
- (d) žalbene razloge koji se odnose na razvrstavanje vjerovnika u Nagodbi radi njihovog namirenja, o navodnoj materijalnoj konsolidaciji, kao i o Konceptu prioriteta namirenja (EPM);
- (e) žalbene razloge koji se tiču SPFA (Najstarije tražbine);
- (f) žalbene razloge koji se tiču prijenosa imovine Neodrživih društava;
- (g) žalbene razloge koji se odnose na ustup (prijenos) tražbina vjerovnika na Alsle Dutch TopCo;
- (h) ostale žalbene razloge.

58. Dužnik se u nastavku teksta očituje o gore pobrojanim žalbenim razlozima:

- (a) **Očitovanje Dužnika o navodima žalitelja koji se tiču pripreme nacrtu i prijedloga Nagodbe**

Rad izvanrednog povjerenika

- 59. Vjerovnici Addiko Bank d.d. i Adris Grupa d.d. u svojim žalbama iznose prigovore na rad izvanrednog povjerenika u postupku koji je prethodio sastavljanju nacrtu Nagodbe. Tvrdi da njegov rad nije bio transparentan, da nije vjerovnicima stavljao na raspolaganje tražene podatke, da nije svim vjerovnicima u postupku izvanredne uprave omogućio jednak pristup podacima i sl.
- 60. Protivno navodima iz žalbi, Dužnik drži da je izvanredni povjerenik tijekom cijelog postupka postupao onako kako mu je nalogao Zakon. Tako je izvanredni povjerenik svakog mjeseca od svog imenovanja do prihvatanja nagodbe (a to čini i danas) podnosio redovita izvješća središnjem tijelu državne uprave nadležnom za poslove gospodarstva, savjetodavnom tijelu, sudu i Privremenom vjerovničkom vijeću o gospodarskom i financijskom stanju Dužnika i o provedbi Zakonom predviđenih mjera (članak 12. stavak 9. Zakona). Ta se izvješća nalaze u sudskom spisu. Sudu su redovito dostavljani svi zapisnici i sve odluke Privremenog vjerovničkog vijeća. Nadalje, izvanredni povjerenik je redovito obavještavao Privremeno vjerovničko vijeće o stanju Dužnika i njegovih povezanih i ovisnih Društava (članak 19. stavak 1. Zakona). Izvanredni je povjerenik

promptno udovoljavao svim usmenim i pisanim zahtjevima suda za dostavom u sudski spis određenih dokumenata (ugovora, tablica, izvještaja, podloga za izračune i sl.). Sud je redovito omogućavao uvid u sudski spis i svaki je vjerovnik u postupku imao redovit i kontinuiran pristup informacijama koje su bile od značaja za ovaj postupak. Svi podaci o angažiranju savjetnika, troškovima postupka i plaćanjima tijekom postupka dostavljeni su u sudski spis. Osim toga, svi su značajniji podaci, izvještaji, odluke i sl. bili učinjeni dostupnim svima (pa tako i vjerovnicima) putem objava na internetskim stranicama Dužnika i njegovih povezanih i ovisnih društava.

61. Zakon ne predviđa obvezu izvanrednog povjerenika i/ili Dužnika da svakom pojedinom vjerovniku promptno stavi na raspolaganje baš svaki podatak ili informaciju koju je ovaj zatražio. Za razliku od stečajnih dužnika, Dužnik i njegova povezana i ovisna društva su poslovni subjekti koji su tijekom postupka redovito obavljali svoju djelatnost i bili ovlašteni i dužni čuvati povjerljivost svojih poslovnih podataka u mjeri u kojoj je to bilo potrebno i moguće.

Privremeno vjerovničko vijeće

62. Nekoliko žalitelja, uključujući tu Morando S.p.A., Addiko Bank d.d, Phoenix Farmacija d.o.o., KentBank d.d., Adris Grupa d.d., Kvasac d.o.o. i Triglav Osiguranje d.d., navodi da je prvostupanjski sud trebao uskratiti potvrdu Nagodbe zbog toga što do njezinog prihvaćanja na ročištu za glasovanje nije bilo osnovano „stalno“ vjerovničko vijeće. Tvrdi da prijedlog Nagodbe s izvanrednim povjerenikom nije smjelo usuglasiti Privremeno vjerovničko vijeće, pa da taj navodni propust tijekom postupka izvanredne uprave čini samu Nagodbu nezakonitom. Žalitelji, nadalje, tvrde da se na ustroj, nadležnost i djelovanje vjerovničkog vijeća iz postupka izvanredne uprave primjenjuju odredbe Stečajnog zakona o odboru vjerovnika i da je nadležnost Privremenog vjerovničkog vijeća ograničena samo na neodgodive i hitne odluke.
63. Protivno navodima iz žalbi koje se odnose na ovo pitanje, prvostupanjsko rješenje sadrži potpuno i opravdano obrazloženje činjenica koje se tiču uloge i nadležnosti Privremenog vjerovničkog vijeća, kao i razloga zbog kojih nije bilo osnovano vjerovničko vijeće. Žalitelji se pogrešno pozivaju na odgovarajuću primjenu odredbi Stečajnog zakona o odboru vjerovnika na pitanja ustroja, organizacije, nadležnosti i djelovanja privremenog vjerovničkog vijeća (iz članka 31. Zakona) i vjerovničkog vijeća (iz članka 18. i članka 19. Zakona). Odbor vjerovnika i vjerovničko vijeće nisu jedno te isto, a njihov su ustroj i nadležnost toliko različiti da se slobodno može reći da ta dva tijela nisu niti slična. Da je zakonodavac želio dopustiti odgovarajuću primjenu odredbi Stečajnog zakona o odboru vjerovnika na vjerovničko vijeće, tada bi to izričito i propisao kao što je to učinio na brojnim drugim mjestima u Zakonu, na primjer u članku 11. stavak 2. (o odgovornosti izvanrednog povjerenika), u članku 12. stavak 12. (o pravima izvanrednog povjerenika), u članku 37. stavak 1. i 2. (o pravnim posljedicama otvaranja postupka izvanredne uprave),

u članku 38. stavak 2. (kod pobijanja pravnih radnji), kao i na nekim drugim mjestima. Kad se radi o vjerovničkom vijeću, pravilo o odgovarajućoj primjeni odredbi o odboru vjerovnika ne postoji, iz čega se jedino može izvući zaključak da bi takva odgovarajuća primjena tih odredbi na vjerovničko vijeće bila nedopuštena. Stoga su navodi žalitelja o navodnim teškim povredama proceduralnih i materijalnih pravila Stečajnog zakona, osim što su neistiniti (o čemu se izlaže u nastavku) i potpuno irelevantni.

64. Nemaju smisla navodi iz žalbi po kojima bi se privremeno vjerovničko vijeće trebalo ograničiti na donošenje odluka koje su po svojoj naravi neodgodive i hitne, te svakako izbjeći donošenje odluka kojima se direktno utječe na prava svih ostalih vjerovnika. Za odgovor na ovo pitanje mjerodavna je odredba članka 31. stavak 5. i stavak 6. Zakona koja glasi:

„Privremeno vjerovničko vijeće ima ista prava, ovlasti i obveze određene ovim Zakonom za vjerovničko vijeće te preuzima i vrši funkciju vjerovničkog vijeća sve dok vjerovničko vijeće nije uredno osnovano sukladno odredbi članka 30. ovoga Zakona.“

U slučaju kada se ovaj Zakon poziva na vjerovničko vijeće, smatra se da se poziva i na privremeno vjerovničko vijeće pod uvjetom da vjerovničko vijeće nije osnovano sukladno odredbi članka 30. ovog Zakona.“

65. U ovom postupku imamo situaciju (1) da „...vjerovničko vijeće nije osnovano sukladno odredbi članka 30. ovog Zakona...“ (2) da se, kad je u pitanju usuglašavanje prijedloga Nagodbe iz članka 43. stavak 1 i 4. Zakona „...Zakon poziva na vjerovničko vijeće...“ što znači da se smatra (3) „...da se poziva i na privremeno vjerovničko vijeće...“. Zakon ne postavlja bilo kakva ograničenja u pogledu pitanja o kojima Privremeno vjerovničko vijeće ne bi smjelo odlučivati. Zakon samo traži da se u postupku izvanredne uprave mora osigurati zastupljenost vjerovnika u tom tijelu postupka barem u obliku privremenog vjerovničkog vijeća što je nedvojbeno i bilo osigurano.
66. Sud je svojom odlukom od 13. travnja 2017. godine, a na prijedlog Izvanrednog povjerenika sljedeće osobe imenovao za članove Privremenog vjerovničkog vijeća sukladno članku 31. Zakona: (1) Sberbank of Russia (kao predstavnika neosiguranih vjerovnika), (2) Knighthead Capital Management LLC (kao predstavnika imatelja obveznica), (3) Zagrebačku banku d.d. (kao predstavnika osiguranih vjerovnika; (4) Kraš prehrambena industrija d.d. (kao predstavnika velikih dobavljača i (5) Tonija Raiča, vlasnika obrta Stočarstvo Raič za uzgoj goveda. S osnivanjem vjerovničkog vijeća iz članka 30. Zakona moglo se započeti najranije 15. siječnja 2018. godine jer je tada donijeto rješenje suda o utvrđivanju tražbina vjerovnika drugog višeg isplatnog reda (rješenje iz članka 33. stavak 3. Zakona). To ranije jednostavno nije bilo moguće, a utvrđivanje tražbina je, sukladno odredbi članka 30. stavak 1. Zakona, propisani preduvjet za podnošenje prijedloga članova vjerovničkog vijeća. Valja napomenuti da ne može biti

niti govora o nekom namjernom odugovlačenju izvanrednog povjerenika s objavom tablica prijavljenih tražbina kako to pokušava imputirati žalitelj Adris Grupa d.d. Taj žalitelj rokove za objavu tablica ponovno pogrešno računa od 10. travnja 2017. godine na ovamo. Postupak izvanredne uprave jest otvoren rješenjem ovog suda od 10. travnja 2017. godine, ali je žalitelj potpuno zanemario činjenicu da su nakon toga donijeta tri dopunska rješenja i to prvo dana 21. travnja, drugo dana 5. srpnja i treće dana 13. srpnja 2017. godine. Dopunskim rješenjima je postupak izvanredne uprave proširen s 51 na ukupno 77 društava. Stoga je za računanje rokova mjerodavan datum 13. srpnja, a ne 10. travnja 2017. godine. Iz toga je jasno vidljivo da su tablice prijavljenih tražbina objavljene unutar Zakonom propisanih rokova, te da se ovdje radi o još jednoj neistinitoj tvrdnji tog žalitelja.

67. Prvostupanjsko rješenje i zaključak kojim se, pored ostalog, utvrđuje broj članova vjerovničkog vijeća i razvrstavanje vjerovnika u skupine donijeto je dana 26. siječnja 2018. godine i vjerovnicima je neposredno nakon toga upućen poziv iz članka 30. stavak 1. Zakona. U vremenskom razdoblju od upućivanja poziva do donošenja drugostupanjske odluke povodom žalbi nekolicine vjerovnika (5. travnja 2018. godine, s time da je to drugostupanjsko rješenje objavljeno tek 25. travnja 2018. godine), znači u razdoblju od tek nešto malo manje od tri mjeseca, vjerovnici nisu bili u stanju izabrati svog člana vjerovničkog vijeća i o tome obavijestiti izvanrednog povjerenika.
68. Donošenjem drugostupanjskog (ukidnog) rješenja za koje su prvostupanjski sud, izvanredni povjerenik i vjerovnici doznali 25. travnja 2018. godine nastala je potpuno nova pravna situacija jer je cijeli postupak osnivanja vjerovničkog vijeća trebalo iznova provesti, a u tom trenutku je već istekao rok iz članka 43. stavak 1. Zakona za predlaganje namirenja vjerovnika Nagodbom (10. travnja 2018. godine, ali je naknadno produžen do krajnjeg i neproduživog roka – 10. srpnja 2018. godine. Uzimajući u obzir (1) da je tekst nacrtu Nagodbe u tom trenutku bio već praktički završen, (2) da je do isteka tog krajnjeg roka bilo ostalo tek nešto malo više od dva mjeseca, a (3) da za ponavljanje cijele procedure osnivanja vjerovničkog vijeća (koja bi, potpuno izvjesno, završila imenovanjem nekih članova vjerovničkog vijeća od strane suda (članak 30. stavak 8. Zakona) treba najmanje 98 dana što bi dovelo do toga da bi vjerovničko vijeće bilo osnovano tek nakon isteka krajnjeg i neproduživog roka (početkom kolovoza 2018. godine), ne preostaje nego zaključiti da je osnivanje vjerovničkog vijeća iz članka 30. Zakona bilo stvarno i pravno nemoguće i to zbog neadekvatnog Zakonskog rješenja koje se primjenjuje po prvi put u povijesti. Jesu li prvostupanjski sud, izvanredni povjerenik i Privremeno vjerovničko vijeće možda trebali donijeti odluku da se zbog toga odustane od namirenja vjerovnika Nagodbom i predložiti otvaranje redovnog stečajnog postupka? Ne, nisu! Tako nešto nisu trebali učiniti, a po mišljenju Dužnika nisu niti smjeli. Tek bi time prekršili Zakon. Umjesto takve štetne i pogrešne odluke pravilno su se poslužili alternativnim, ali Zakonom propisanim rješenjem i cjelokupni postupak sklapanja Nagodbe dovršili na pravilan i zakonit način uz sudjelovanje Privremenog vjerovničkog vijeća. Ustanova privremenog

vjerovničkog vijeća je i uvedena u Zakon upravo za svaki takav slučaj kada vjerovničko vijeće nije ili ne može biti osnovano na način propisan u članku 30. Zakona.

69. Konačno, da je odluka suda, izvanrednog povjerenika i Privremenog vjerovničkog vijeća bila pravilna potvrdili su i oni u čiju su korist pravila o osnivanju vjerovničkog vijeća i ustanovljena – sami vjerovnici. S većinom od 80.2% glasova i bez ikakvog prigovora koji bi se odnosio na navodne propuste u vezi s osnivanjem vjerovničkog vijeća prihvatili su prijedlog izvanrednog povjerenika i Privremenog vjerovničkog vijeća i sklopili Nagodbu.
 70. Neki žalitelji (Ricardo d.o.o., Addiko Bank d.d., Adris Grupa d.d., Kvasac d.o.o.) u svojim žalbama navode da izvanredni povjerenik nije ishodio suglasnost Privremenog vjerovničkog vijeća na izmjenu prijedloga Nagodbe do koje je, navodno, došlo 26. lipnja 2018. godine. Na te navode Dužnik odgovara da je izvanredni povjerenik dana 20. lipnja 2018. godine predao sudu usuglašeni tekst prijedloga Nagodbe sa svim njezinim prilogima koji je istog dana bio objavljen na e-Oglasnoj ploči suda. Tek po objavi, dužnik je uočio nekoliko grešaka u pisanju i računanju koje su zahtijevale ispravak. Valja napomenuti da u vremenu od 21. lipnja u 16.00h do 26. lipnja u 8.00h sud nije radio zbog državnih blagdana. Neposredno nakon otvaranja suda 26. lipnja, Dužnik je sudu predao ispravak usuglašenog teksta prijedloga Nagodbe koji je neposredno potom objavljen na e-Oglasnoj ploči suda i učinjen dostupnim vjerovnicima. Radilo se, dakle, o ispravku grešaka u pisanju i računanju, a ne o izmjeni prijedloga Nagodbe kako pogrešno tvrde žalitelji, a za ispravak nije trebala posebna odluka Privremenog vjerovničkog vijeća. Naprotiv, tak je učinjenim ispravkom prijedlog Nagodbe postao ono što je Privremeno vjerovničko vijeće doista usvojilo (i to jednoglasnom odlukom svih svojih članova) na sjednici koja je održana dana 19. lipnja 2018. godine. Stoga je i ovaj žalbeni navod neosnovan.
 71. Što se tiče računanja i poštivanja rokova za objavu prijedloga Nagodbe, sve kada bi se dan objavljivanja ispravka Nagodbe (26. lipnja umjesto 20. lipnja) i uzeo kao relevantan, između dana predaje sudu konačnog (ispravljenog) teksta sudu (26. lipnja) i dana održavanja ročišta za glasovanje prošlo je više od pet, a manje od 15 dana, što znači da je bilo postupljeno u skladu s odredbom članka 43. stavak 9 Zakona.
 72. Isti žalitelji tvrde da je produžetak mandata izvanrednog povjerenika i njegove zamjenice nezakonit. Tijekom postupka nije došlo do nikakvog produžavanja bilo čijeg mandata. Nije jasno o čemu je ovdje riječ jer mandat i izvanrednog povjerenika i njegove zamjenice traje (bez ikakvog produžavanja) sve dok ne budu opozvani od strane suda ili dok postupak izvanredne uprave ne bude obustavljen (članak 46. i 47. Zakona). Isto vrijedi, *mutatis mutandis* i za mandate članova Privremenog vjerovničkog vijeća.
- (b) **Očitovanje Dužnika na žalbene navode koji se odnose na glasovanje o Nagodbi na ročištu održanom 4. srpnja 2018. godine**

Davanje prava glasa vjerovnicima osporenih tražbina

73. Žalitelji Ricardo d.o.o., Kvasac d.o.o., Unex Media d.o.o., Raiffeisen Factoring d.o.o. i Raiffeisenbank Austria d.d. tvrde da nije trebalo dati pravo glasa na ročištu za glasovanje o Nagodbi onim vjerovnicima čije su tražbine osporene i zbog toga (još) nisu utvrđene.
74. Odredbom članka 43. stavak 11. Zakona propisano je osnovno pravilo da na ročištu za glasovanje o nagodbi pravo glasa imaju oni vjerovnici čije su tražbine utvrđene. Zakon, međutim, propisuje iznimku i to u stavku 13. istog članka po kojoj će se vjerovnicima osporenih tražbina priznati pravo glasa ako se na ročištu za glasovanje o nagodbi izvanredni povjerenik i nazočni vjerovnici s pravom glasa tako sporazumiju, a ako takav sporazum izostane da će o davanju prava glasa odlučiti sud svojim rješenjem. Na ročištu je izvanredni povjerenik predložio da se pravo glasa dađe svim nazočnim vjerovnicima osporenih tražbina koji do tog trenutka nisu izgubili pravo na vođenje parničnog postupka iz članka 35. stavak 1. Zakona. Izvanrednom povjereniku je bilo poznato da su uzajamna vjerovnička osporavanja tijekom ispitivanja tražbina redovito korištena zbog taktičkih razloga, a puno manje zbog razloga koji bi imali veze sa samom tražbinom. Nazočni vjerovnici čije su tražbine bile utvrđene su se složili s prijedlogom izvanrednog povjerenika većinom glasova čiji je broj četiri puta veći od onih koji su glasovali protiv.
75. Nakon što su se nazočni vjerovnici i izvanredni povjerenik sporazumjeli na gore opisani način, sud je na ročištu, temeljem članka 43. stavak 10. utvrdio popis vjerovnika i prava glasa kako je navedeno u obrazloženju pobijanog rješenja.
76. Dužnik, dakle, drži da je sud prilikom utvrđivanja popisa vjerovnika i prava glasa u potpunosti postupio u skladu sa Zakonom, te da je to utvrđenje suda pravilno i zakonito, a navodi o tome u žalbama spomenutih vjerovnika neosnovani.

Korištenje mobilne aplikacije za glasovanje

77. Žalitelji Ricardo d.o.o., Unex Media d.o.o., Raiffeisen Factoring d.o.o. i Raiffeisenbank Austria d.d. u svojim žalbama tvrde da je način glasovanja vjerovnika na ročištu 4. srpnja 2018. godine uz korištenje mobilne aplikacije bio nezakonit. Dodatno, Raiffeisen Factoring d.o.o. i Raiffeisenbank Austria d.d. tvrde da društvo u izvanrednoj upravi (Mstart d.o.o.) razvija računalne aplikacije "m2voting" putem koje se vrši glasovanje na ročištu za glasovanje o nagodbi, upotrebu i nadzor nad radom aplikacije kao i generiranje izvještaja tog softwera, unos podataka u predmetnu bazu podataka, obradu podataka o glasovanju i generiranje svih izvještaja o glasovanju i dr. Žalitelj Medika d.d. tome dodaje da su na ročištu za glasovanje bile nazočne i obavljale pojedine poslove koji bi trebali biti u

isključivom djelokrugu zaposlenika suda osobe koje nisu zaposlene u sudu. Tvrdi da je zbog tog (navodnog) propusta sud trebao odbiti potvrditi Nagodbu.

78. Dužnik odgovara da gore navedeno jednostavno nije istinito. Zakon i (podredno) SZ propisuju samo da vjerovnici glasuju o prihvatanju nagodbe (stečajnog plana) na ročištu za glasovanje koje saziva i provodi sud (članak 43. stavak 9. Zakona, članak 327. SZ). Niti jedan propis ne određuje kako će se vjerovnici izjašnjavati (podizanjem ruku, u pisanom obliku ili na neki treći poznati način) niti kako će se brojati glasovi. To znači da način izjašnjavanja vjerovnika i brojanje glasova određuje onaj koji vodi ročište, a to je jedino sudac. U ovom slučaju je sudac odlučio da će se vjerovnici izjašnjavati upotrebom pouzdanih tehničkih sredstava koja će sucu omogućiti da u svakom trenutku zna koliko je vjerovnika i/ili njihovih zastupnika nazočno u dvorani u kojoj se održava ročište (a bilo ih je 474) i kako su glasovali. Izabrano tehničko rješenje omogućava trajno čuvanje i svakodobnu naknadnu provjeru registriranih podataka bilo od strane suda, bilo od strane samih vjerovnika i nezavisnih eksperata. Odluka suca da tako postupi bila je i pravilna i na zakonu utemeljena, te u skladu sa Sudskim poslovnikom.
79. Točno je da niti jedan propis ne spominje mogućnost korištenja tehničkog sredstva na ročištu, ali ne spominje niti korištenje mikrofona, zvučnika, ekrana, pisača niti bilo kojeg od brojnih tehničkih sredstava koja se svakodnevno koriste u sudskim postupcima. Važno je napomenuti i to da niti jedan od vjerovnika koji su bili nazočni na ročištu nije prigovorio načinu glasovanja niti korištenju tehničkih sredstava.
80. Ispisi zaslona mobilnog uređaja koje vjerovnici Raiffeisen Factoring d.o.o. i Raiffeisenbank Austria d.d. prilažu kao dokaz su manipuliranje podacima o kojima vjerovnik govori obzirom da je prikaz na mobilnom uređaju od doslovno nekoliko sekundi odraz stanja tražbina vjerovnika prije ažuriranja sustava, a nakon odobrenja prava glasa osporenih tražbina te da isto niti ne prikazuje stanje tražbina s kojima je vjerovnik glasovao, a koje je vidljivo iz gore navedenih rezultata o glasovanju o nagodbi, kao i iz zapisnika i rješenja o potvrdi nagodbe. Aplikacijom, njezinom uporabom kao i rezultatima glasovanja nadzirao je isključivo sud.
81. Nesporno je, a kako je i vidljivo iz Potvrde za registracije za ročište za glasanje u postupku izvanredne uprave da je iznos utvrđene nepodmirene tražbine zbrojen s iznosima osporenih tražbina vjerovnika koje su dobile pravo glasa u prvoj fazi ročišta za glasovanje o nagodbi te iznosi za vjerovnika Raiffeisen Factoring d.o.o. 627.021.399,42 kn, a za vjerovnika Raiffeisenbank Austria d.d. 644.784.705,86 kn i 1.192.632,29 kn. Navedeno također proizlazi iz Zapisnika s ročišta za glasovanje o nagodbi od dana 04. srpnja 2018. godine na stranici 264 iz kojeg je vidljivo da su navedeni vjerovnici s točnim gore navedenim iznosima tražbina glasali PROTIV. Isto je razvidno i iz samog pobijanog rješenja godine na stranici 53. iz zapisnika o glasovanju. Iz svega navedenog proizlazi

kako su ovi vjerovnici glasali protiv prihvatanja nagodbe s ukupnim točnim iznosom svojih tražbina s pravom glasa.

82. Što se tiče sudjelovanja (brojnog) pomoćnog osoblja koje je sudjelovalo u pripremi i održavanju ročišta (tehničari, informatičari, osiguranje, pomoćnici, sudski savjetnici, zapisničari i sl.), Dužnik napominje da za njihov status nije bitno tko je i je li zaposlen u sudu, već (1) da je te osobe odredio predsjednik suda u okviru obavljanja poslova sudske uprave i (2) da su te osobe svoje poslove obavljali pod rukovođenjem i nadzorom suca. Oba su ta uvjeta na ročištu bila ispunjena. Predsjednik suda je kroz cijelo vrijeme pripreme i održavanja ročišta bio na prostoru gdje se održavalo ročište i na licu mjesta obavljao poslove sudske uprave u okviru svoje nadležnosti.

Pravo glasa

83. U odnosu na prigovore nekih žalitelja da nekim vjerovnicima nije bio dodijeljen ispravan broj glasova, da su vjerovnici koji su tijekom postupka izvanredne uprave primili isplatu Starog i/ili Graničnog duga sukladno članku 40. Zakona trebali glasovati sukladno takvoj tražbini na dan otvaranja postupka izvanredne uprave, da su vjerovnici trebali glasovati o Nagodbi dva puta – prvi put po skupinama i slično, Dužnik odgovara kako slijedi:
84. Neosnovan je prigovor da vjerovnicima nije bio dodijeljen ispravan broj glasova. Prvostupanjski je sud ispravno zaključio da broj glasova koji je određenom vjerovniku pripadao u odnosu na iznos njegove tražbine na dan otvaranja postupka izvanredne uprave treba umanjiti za sva plaćanja učinjena tijekom postupka do održavanja ročišta. Plaćanjem su te tražbine prestale. Što se propisa tiče, tu postoji pravna praznina koju je trebalo popuniti služeći se pravilima i tehnikama interpretacije. Zakon je propustio urediti to pitanje izričitom odredbom. SZ, koji se podredno primjenjuje, nema takvu odredbu što je i logično s obzirom na to da u stečajnom postupku podmirenje tražbina koje su nastale prije otvaranja stečajnog postupka nije uopće dopušteno. Prvostupanjski je sud primijenio osnovno pravilo obveznog prava po kojem tražbina (i sva prava koja proizlaze iz tražbine) prestaje podmirenjem. To je bilo, po mišljenju Dužnika, pravilno popunjavanje pravne praznine, te je takva odluka prvostupanjskog suda zakonita.
85. Neki žalitelji (Adris grupa d.d., Addiko bank d.d., Morando s.p.a.) neosnovano navode da pojedinim vjerovnicima nije bio dodijeljen ispravan broj glasova jer ispuštaju iz vida činjenicu da su pojedine tražbine tijekom postupka promijenile ovlaštenike. Primjerice, točno je da je Alca Zagreb d.o.o. glasala s 89,8 milijuna kuna iz razloga što je tražbinu u visini razlike od 53,5 milijuna kuna stekla ustupom od Hrvatske poštanske banke d.d. Posljedično, HPB d.d. je glasala s 53,5 milijuna kuna manje, odnosno s 274,2 milijuna kuna umjesto s 327,7 milijuna kuna. Identična je situacija i kod vjerovnika Ricardo d.o.o. koji je tražbinu stekao od Erste factoring d.o.o., zatim kod WPC Agro I 17-13 b.v. koji je tražbinu stekao od AGRO LDCII d.o.o., te WPC Agro II 17-17 b.v. od SOPOT ADRIATIC

d.o.o. Dokumentacija o navedenom nalazi se u sudskom spisu. Vjerovnik Sberbank banka d.d. glasovao je s ukupnim iznosom od 473.652.056,44 kuna što je u cijelosti u skladu s Rješenjima suda od 15.1.2018. i 5.6.2018. godine. Navedeni iznos sastoji se od 154.761.591,20 kuna utvrđene nepodmirene tražbine i 378.236.396,40 kuna osporene tražbine koja je na samom ročištu dobila pravo glasa.

86. U odnosu na prigovore da je pojedinim vjerovnicima neosnovano umanjeno pravo glasa jer su navodno pogrešno evidentirani pojedini iznosi namirenja, Dužnik ističe kako iznosi koji su u Prilogu 4. navedeni kao podmireni prije glasovanja u cijelosti odgovaraju poslovnim knjigama odnosno knjigovodstvenim evidencijama Dužnika i povezanih/ovisnih osoba.

87. U odnosu na pitanje jesu li vjerovnici trebali glasovati dva puta: prvo po skupinama, a tek potom kao jedinstveno glasačko tijelo, Dužnik uvodno citira mjerodavnu odredbu članka 43. stavak 14. Zakona koja glasi:

„Nagodba se smatra prihvaćenom ako je za nju glasovala većina svih vjerovnika i ako je u svakoj skupini zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu veći od zbroja tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv prihvaćanja nagodbe. Iznimno, smatrat će se da su vjerovnici prihvatili nagodbu ako ukupni zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu iznosi najmanje dvije trećine od ukupnih tražbina.“

88. Iz citirane odredbe Zakona jasno proizlazi da se glasuje jednom i to istovremeno svi vjerovnici nazočni na ročištu, ali se rezultati glasovanja (isti dani glasovi ZA / PROTIV) mjere i prosuđuju dva puta – prvi put po skupinama (ali samo ako je prethodno ispunjen i prvi uvjet da je ZA glasovala većina vjerovnika u postupku), a drugi put radi utvrđivanja je li ukupni zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali ZA jednak ili veći od dvije trećine iznosa ukupnih tražbina. Zakon sadrži izričitu odredbu o većinama potrebnim za prihvaćanje nagodbe, pa ovdje nema mjesta supsidijarnoj primjeni odredbi SZ i irelevantno je što tamo piše o većinama potrebnim za prihvaćanje stečajnog plana.

89. Na ovom mjestu vrijedi ukazati i na neosnovanost navoda žalitelja Ivica Todorčića koji pogrešno tvrdi da su na ročištu vjerovnici trebali glasovati „po glavama“, a ne po tražbinama. Odredba članka 43. stavak 14. Zakona je potpuno jasna i govori suprotno onome što tvrdi žalitelj Ivica Todorčić.

90. Prvostupanjski je sud potpuno ispravno postupio kada je, pošto je prethodno utvrdio da je na ročištu nazočno samo 474 od ukupno 2.978 vjerovnika s pravom glasa, zaključio da prvi i osnovni uvjet za ocjenu rezultata glasovanja po skupinama (uvjet apsolutne većine od 50%+1 glas ZA od 2.978) ne može biti ispunjen, odmah pristupio provjeri je li ispunjena iznimka propisana Zakonom (da li ukupni zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu iznosi najmanje dvije trećine od ukupnih tražbina). Drukčiji postupak

ne bi imao baš nikakvog smisla. Usto, činjenica da je Nagodba prihvaćena zahvaljujući primjeni iznimke, a ne osnovnog pravila, čini potpuno irelevantnim način na koji su vjerovnici bili razvrstani u skupine za glasovanje. Sve da je i neki od vjerovnika bio i pogrešno razvrstan u skupine za glasovanje, to je zbog malog odaziva vjerovnika 474/2.978 potpuno nebitno. Stoga su žalbeni navodi svih žalitelja koji se na tako nešto pozivaju neosnovani.

Pravo glasa imatelja obveznica

91. Žalitelj Adris Grupa navodi da je glasovanje imatelja obveznica bilo nedopušteno jer da su oni morali glasovati izravno a ne putem povjerenika / agenta izdanja. Kako je taj žalitelj u postupku utvrđivanja prijavljenih tražbina osporio tražbinu imatelja obveznica upravo zbog toga što je prijavu tražbine podnio povjerenik / agent izdanja obveznica, žalitelj tvrdi da je i zbog tog razloga imateljima obveznica trebalo biti uskraćeno pravo glasa na ročištu. Što se ovog drugog navoda tiče, Dužnik upućuje na gomja izlaganja (68. do 71.) gdje se raspravlja o davanju prava glasa vjerovnicima osporenih tražbina, dok će se o prvom navodu Dužnik očitovati u nastavku:
 92. Na ročištu je za vjerovnike – imatelje obveznica glasovao punomoćnik (iskazan valjanom punomoći) one osobe koja je u ime imatelja obveznica prijavila tražbinu u postupku izvanredne uprave i koji je kao vjerovnik naveden u tablicama utvrđenih i osporenih tražbina vjerovnika drugog višeg isplatnog reda iz pravomoćnog rješenja prvostupanjskog suda od 15. siječnja 2018. godine. Podnošenjem prijave tražbine, ti su povjerenici / agenti izdanja stekli pravni položaj vjerovnika u postupku izvanredne uprave i taj će status zadržati najmanje do pravomoćnog okončanja parničnog postupka u kojem se odlučuje o utvrđivanju prijavljenih tražbina. U tom će se parničnom postupku utvrditi, osim pitanja postojanja tražbine, i jesu li povjerenici / agenti izdanja bili ovlašteni prijaviti tražbine u ime imatelja obveznica (kojih inače ima nekoliko tisuća).
 93. Dakle, ovlast za podnošenje prijave i stjecanje svojstva vjerovnika i ovlast za ostvarivanje prava glasa na ročištu treba razlikovati. O prvoj se odlučuje u parničnom postupku iz članka 34. do 36. Zakona, dok se o drugoj već pravilno odlučilo na ročištu za glasovanje. Iznošenjem ovog žalbenog navoda, žalitelj Adris Grupa d.d. je jednostavno pomiješao forume odlučivanja. Žalba protiv rješenja o potvrdi Nagodbe jednostavno nije mjesto za raspravljanje o iznjetim pitanjima.
- (c) Očitovanje Dužnika koji se odnose na žalbene navode koji se odnose na uzlazna sredstva osiguranja (jamstva)**
94. Žalitelji Euroherc osiguranje d.d., Agram Invest d.d., Agrolaguna d.d., Ivica Todorčić, Udruga manjinskih dioničara koncerna Agrokor d.d., Dioničari PIK Vinkovci d.d. i drugi

žalitelji – dioničari su u svojim žalbama iznijeli čitav niz navoda o nevaljanosti uzlaznih jamstava koja su ovisna i povezana društva Dužnika dali kao osiguranje bilo obveza Dužnika bilo drugih povezanih društava prema vjerovnicima – trećim osobama. O nedostatku ovlaštenja za podnošenje žalbi Ivice Todorica i drugih žalitelja koji su žalbu podnijeli u svojstvu dioničara Dužnik će se očitovati u posebnom poglavlju ovog odgovora na žalbe (v. dolje pod IV), dok se o meritomom pitanju valjanosti jamstava očituje u nastavku:

95. Ovdje imamo vrlo sličnu situaciju kao i u slučaju pitanja prava glasa imatelja obveznica. Žalitelji su, naime, pogriješili forum na isti način na koji je to učinio žalitelj Adris Grupa d.d. Tražbine o kojima je ovdje riječ su osporene tražbine vjerovnika drugog višeg isplatnog reda kojima je utvrđena tražbina prema glavnom dužniku u postupku izvanredne uprave, ali su im, od strane drugih vjerovnika, samo osporene tražbine koje isti imaju s osnova jamstava / sudužništava prema jamcima / sudužnicima koji su navedeni u pravomoćnom rješenju od 15. siječnja 2018. godine. U tijeku su (još uvijek u prvom stupnju) parnični postupci iz članaka 34. do 36. Zakona u kojima se raspravlja i odlučuje o pitanju valjanosti jamstava / sudužništava. Valjanost jamstava / sudužništava ne može se napadati žalbom protiv rješenja o potvrdi nagodbe, već isključivo u spomenutom parničnom postupku. Ako se u parnici pravomoćno utvrdi da jamstva nisu valjana, postupit će se identično onome što vrijedi za svaku drugu osporenu tražbinu. Nagodba sadrži za to primjerenu odredbu članka 19.7 čiji, za ovo pitanje relevantni dio, glasi:

„Ako se i u mjeri u kojoj se pravomoćnom sudskom odlukom ili ispravom istog učinka utvrdi da Osporena Nepotpuno naplativa tražbina s pravom glasa ne postoji u cijelosti ili djelomično, Izvanredni povjerenik ili, ako Izvanredni povjerenik nije više na toj funkciji, Aisle HoldCo, obavijestit će Aisle Dutch TopCo, Aisle STAK, Voditelja Registra potvrda te Voditelja registra obveznica da je predmetni broj Novih instrumenata koji se odnose na cijelu ili dio, ovisno što je slučaj, predmetne Osporene Nepotpuno naplative tražbine potrebno tretirati sukladno čl. 19.8 dolje, ovisno što je primjenjivo.

Naknada za zamjenu vezana uz Nove instrumente izdane u odnosu na Nepotpuno naplative osporene tražbine isplatit će se escrow agentu kojeg će imenovati Aisle Dutch TopCo za ovu svrhu pod uvjetima zasebnog escrow sporazuma. Takva Naknada za zamjenu isplatit će se imateljima Utvrđenih tražbina pro rata na stečeni udio Novih instrumenata (ili koji bi bio stečen) od strane imatelja Utvrđenih tražbina ili gdje je za Nepotpuno naplativu osporenu tražbinu (ili bilo koji njezin dio) utvrđeno da ne postoji sukladno ovom čl. 19.7, odnosno Naknada za zamjenu tretirat će se sukladno čl. 19.9 dolje.

Ako se pravomoćnom sudskom odlukom ili ispravom istog učinka, u svakom slučaju izdanom ili sklopljenom prije Datuma početka provedbe, utvrdi da Nepotpuno naplativa osporena tražbina ne postoji, u cijelosti ili u dijelu, a Koncept prioriteta namirenja je prideo

Namirenje toj Nepotpuno naplativoj osporenoj tražbini prije takve sudske odluke ili isprave u iznosu većem od 50 milijuna eura, izvršit će se ponovni izračun po Konceptu prioriteta namirenja kako je predviđeno postupkom opisanim u čl. 19.2 dolje, a kako bi se izrazila prilagodba u vrijednosti Namirenja te Nepotpuno naplative osporene tražbine i prava Ovlaštenika novih instrumenata na Nove instrumente koji će se izdati na Datum početka provedbe odgovarajuće će se prilagoditi."

Uz primjenu odredbe članka 19.9 Nagodbe koji glasi:

"Odredbe ovog članka primijeniti će se samo i u mjeri u kojoj odredbe čl. 19.2 do 19.8 gore propisuju poništenje ili preraspodjelu sukladno čl. 19.9. S odgovarajućim Kompletima Novih instrumenata ili Naknadom za zamjenu postupit će se na sljedeći način:

- Ako se primjenjuje u odnosu na tražbine (Ustupljene tražbine, Osigurane tražbine ili Osporene nepotpuno naplative tražbine) u svakom slučaju s Namirenjem u vrijednosti manjoj ili jednako od 50 milijuna eura, odgovarajući Novi instrumenti bit će poništeni kako je određeno u čl. 19.9.1 i sva povezana Naknada za zamjenu će se vratiti izvornom davatelju Naknade za zamjenu.*
- Ako se primjenjuje u odnosu na ili u vezi s tražbinama (Ustupljene tražbine, Osigurane tražbine ili Osporene nepotpuno naplative tražbine) u svakom slučaju s Namirenjem u vrijednosti većoj od 50 milijuna eura, odgovarajući Novi instrumenti ili odnosna Naknada za zamjenu bit će raspodijeljeni ponovnim izračunom po Konceptu prioriteta namirenja kako je određeno u čl. 19.9.2.**

96. Primijenit će se, naravno, i odredba članka 23.5 Nagodbe.

97. Dakle, na osporena jamstva / sudužništva primijenit će se iste odredbe Zakona, SZ i Nagodbe koje vrijede za sve druge osporene tražbine u ovom postupku i to je, pod Dužniku, jedini ispravan pristup. S tim u vezi Dužnik skreće pozornost na članak 7.1.6 Nagodbe koji glasi:

"Koncept prioriteta namirenja određuje namirenje od društava pod Izvanrednom upravom za sve Troškove postupka, SPFA i sve tražbine nastale prije otvaranja postupka (bez obzira jesu li takve tražbine Osporene tražbine).

Međutim, hrvatski Stečajni zakon kao i međunarodna praksa zahtijeva da Izvanredni povjerenik u cijelosti rezervira namirenje iznosa Osporenih tražbina. Namirenje ovih osporenih iznosa će u cijelosti biti uključeno u Koncept prioriteta namirenja, osim ako i dok se za tražbinu pravomoćno utvrdi da ne postoji. Postupanje sa Osporenim tražbinama je određeno odgovarajućim odredbama čl. 19.7 dolje, 19.9 dolje 23 dolje te drugim s njima povezanim člancima."

98. Radi izbjegavanja svake dvojbe, vjerovnici u čiju je korist zasnovano jamstvo / sudužništvo, po toj osnovi nisu imali pravo glasa na ročištu, već isključivo po osnovi svojih glavnih tražbina, što je u skladu sa Zakonom. Jamstva / sudužništva (bilo osporena bilo priznata) nisu imala bilo kakav utjecaj na prihvaćanje i potvrdu Nagodbe. Vjerovnici su u Nagodbi ovdje pravilno primijenili odredbu članka 342. SZ.
99. Zaključno, Dužnik ističe da bi sve žalitelje koji u svojim žalbama žele raspravljati o osporenim tražbinama (bilo glavnim bilo sporednim) trebalo uputiti da tu argumentaciju iznesu u parničnim postupcima koje vode.
- (d) **Očitovanje Dužnika o žalbenim navodima koji se odnose na razvrstavanje vjerovnika u Nagodbi radi njihovog namirenja, o navodnoj materijalnoj konsolidaciji, kao i o Konceptu prioriteta namirenja (EPC)**

Uvodno o Konceptu prioriteta namirenja i dopuštenim i zabranjenim konsolidacijama

100. Koncept prioriteta namirenja (eng. *entity priority concept*, dalje u tekstu „EPC“) detaljno je objašnjen u Nagodbi (v. napose cijeli članak 7.). Analiza alternative (otvaranje i provedba stečajnog postupka radi skupnog namirenja vjerovnika unovčenjem imovine Dužnika i njegovih ovisnih i povezanih društava i podjelom prikupljenih sredstava vjerovnicima) nalazi se u članku 9. Nagodbe.
101. Ono što je karakteristično za sve žalitelje koji u svojim žalbama napadaju izabrani model razvrstavanja tražbina i namirenja vjerovnika je pogrešno razumijevanje instituta nagodbe i stečajnog plana i njihove pravne prirode. Vjerovnici su kvalificiranom većinom glasova izabrali provesti sanacijski postupak, s ciljem da se Dužniku i njegovim ovisnim i povezanim društvima omogući novi početak, koji će pak, kroz korporativne (vlasničke) i dužničke vrijednosne papire, kroz stanovito (u pravilu duže) vrijeme pretpostavljenog novog uspješnog poslovanja, dovesti do namirenja Starih i Graničnih tražbina. To je bio legitiman pristup. Nagodba iz članka 43. Zakona, a podredno i stečajni plan iz članka 303 SZ dopuštaju da se uz stanovita ograničenja, voljom vjerovnika i uz sudski nadzor odstupi od unovčenja imovine dužnika i podjele prikupljenih sredstava vjerovnicima onako kako to propisuje SZ. Postupak izvanredne uprave je po svojoj prirodi insolventijski postupak *suī generis*, a uz sve sličnosti, između stečajnog plana iz SZ i nagodbe iz Zakona postoje vrlo velike razlike zbog kojih nije moguće mehanički primijeniti pravila sadržana u SZ na Nagodbu.
102. Privatno-pravni karakter dokumenta je puno jače izražen kod nagodbe određene Zakonom nego kod stečajnog plana iz SZ čije su odredbe namijenjene insolventijskoj situaciji samo jednog trgovačkog društva. Za razliku od postupka uređenog SZ, u ovom je postupku 77 trgovačkih društava o kojima se istovremeno odlučuje i čije se obveze istovremeno namiruju, uza sve stvarne i pravne razlike među njima.

103. Nagodba je sporazum privatnog prava, nastao u skladu s načelom slobode ugovaranja, na osnovi slobodno izražene volje vjerovnika o tome kako će se vjerovnici namiriti i kakva je budućnost trgovačkih društava čije su obveze znatno veće od vrijednosti njihovih imovina. Taj višestrani materijalnopravni ugovor u ovom postupku počiva na EPC-u i načelu procesne konsolidacije.
104. Suprotno navodima u žalbama (Adris Grupa d.d., Kvasac d.o.o., Triglav Osiguranje d.d., Ivica Todorčić) EPC primijenjen u Nagodbi omogućava i osigurava oživotvorenje temeljnog načela na kojem počiva Zakon – da se Nagodba uređuje u skladu s modelom procesne konsolidacije, kao jedinstveni postupak koji se provodi nad Dužnikom i njegovim ovisnim i povezanim društvima, uz potpuno ostvarenje temeljnog pravila o posebnoj pravnoj osobnosti svih društava nad kojima se provodi postupak izvanredne uprave. Ovako primijenjen, EPC predstavlja negaciju zabranjene materijalne konsolidacije i djelotvorno onemogućava u pravilu zabranjen proboj zida pravne osobnosti među korporativno povezanim trgovačkim društvima. Temeljni koncept Nagodbe s EPC kao jednim od njezinih ključnih sastavnica:
- (a) u potpunosti uvažava zasebne pravne osobnosti svih društava koja su uključena u procesnu konsolidaciju (vođenje jednog postupka istovremeno za vladajuće i sva ovisna društva u Republici Hrvatskoj, ali bez miješanja njihovih zasebnih imovina);
 - (b) omogućava razdvajanje insolventnih (neodrživih) društava čija je imovina (ali i poslovna budućnost) nedostatna za podmirenje njihovih obveza od solventnih (održivih) društava čija imovina i budućnost to omogućava;
 - (c) omogućava ostvarenje temeljnog načela da svaki dužnik odgovara za svoje obveze svojom imovinom i tako isključuje svaki oblik materijalne konsolidacije;
 - (d) pravilno razvrstava vjerovnike (udovoljava zahtjevima iz članka 308. SZ); i
 - (e) omogućava najefikasnije i najpravednije namirenje svakog pojedinog vjerovnika jer poštuje prioritet namirenja svake pojedine tražbine.

Razvrstavanje vjerovnika

105. Kad je u pitanju razvrstavanje vjerovnika u skupine, Dužnik napominje da nije u pravu niti jedan od vjerovnika koji u svojoj žalbi tvrdi da je razvrstavanje bilo potrebno napraviti prema pravilima sadržanim u članku 18. stavak 2. Zakona. To je razvrstavanje bilo predviđeno samo radi sastavljanja vjerovničkog vijeća i s namirenjem vjerovnika Nagodbom nema nikakve veze. Nemoguće je zamisliti da je Zakonodavac htio da se tražbine vjerovnika prema 77 trgovačkih društava razvrstaju u najviše devet skupina.

106. Nadalje, kad je u pitanju razvrstavanje vjerovnika, temeljna razlika između Nagodbe i stečajnog plana iz SZ je da se kod stečajnog plana temeljno pitanje – koje od društava nešto duguje nekom vjerovniku? – uopće ne postavlja. Tamo se radi o jednom dužniku koje duguje svim svojim vjerovnicima. Kad se radi o Nagodbi, pitanje koje društvo duguje nešto određenom vjerovniku je temeljni razlikovni faktor. Vjerovnici imaju različiti pravni položaj s obzirom na to koje je društvo njihov dužnik, pa bi tih skupina za početak moralo biti najmanje onoliko koliko ima dužnika u postupku, nakon čega bi se vjerovnici istog pravnog položaja trebali svrstati u daljnje skupine prema istovrsnosti gospodarskih interesa. Sve je to moguće u ovako kompleksnom postupku, i pri tome izbjegavajući materijalnu konsolidaciju, jedino razvrstavanjem vjerovničkih tražbina kako je to učinjeno u Nagodbi – primjenom EPC-a. Osim njega, na svijetu ne postoji niti jedan drugi zamislivi teoretski model koji bi to omogućio, a da bude u skladu sa Zakonom. Stoga je EPC onako kako je izabran i primijenjen u Nagodbi pravilno i zakonito rješenje za razvrstavanje vjerovnika i njihovih tražbina. To ujedno znači na dokument uređen Zakonom pravilno primijeniti odredbu SZ *na odgovarajući način*.

Stečaj kao alternativa Nagodbi

107. Neki žalitelji, paušalno i neargumentirano, prigovaraju da Nagodba ne sadrži elemente za prosudbu alternative Nagodbi – provedbu redovitog stečajnog postupka nad Dužnikom i Neodrživim društvima. To su, u prvom redu, Ricardo d.o.o., Inceptum d.o.o., Adris Grupa d.d. i KentBank d.d.
108. Protivno navodima u žalbama, Dužnik tvrdi da Nagodba, a napose njezin članak 9. sadrži detaljnu i kompetentnu analizu toga pitanja koja nedvojbeno potvrđuje da je stečaj (koji se u članku 9. naziva likvidacija) puno lošije rješenje za sve vjerovnike bez obzira na njihov pravni položaj. Osim toga, Dužnik tvrdi da niti jedan od žalitelja nije učinio vjerojatnim postojanje pretpostavki iz članka 337. SZ, napose ne da je Nagodbom u lošijem položaju od onoga u kojem bi bio da Nagodbe nema.

Tretman plaćanja učinjenih tijekom postupka i njihov odraz u Nagodbi

109. Zakonom je uvedena posebna mjera izvanredne uprave kojom se uređuje odnos Dužnika i vjerovnika. Mjeru izvanredne uprave zakonodavac je ocijenio nužnom, prikladnom i razmjernom u svrhu provedbe brzog i učinkovitog postupka preventivnog restrukturiranja društava čija je likvidnost, održivost i stabilnosti poslovanja od sistemskog značaja za gospodarstvo Republike Hrvatske. Navedeno je utvrđeno člancima 1. do 3. Zakona koji određuju cilj i svrhu Zakona, a što se mora uzeti u obzir prilikom tumačenja daljnjih odredbi Zakona. Zakon se pritom poziva na primjenu određenih odredbi SZ-a u provedbi mjere izvanredne uprave, ali i odstupa od pravila SZ-a, što u pogledu prava pojedinih skupina vjerovnika, što u pogledu vremena u kojem se takva prava ostvaruju. Dok SZ, u sanacijskom postupku stečajnog plana, iznimno dopušta određena različita tretiranja

vjerovnika, a koji svoja prava ostvaruju tek po donesenom stečajnom planu, Zakon i pravila izvanredne uprave takve odnose uređuju drukčije.

110. Zakon u članku 40. poglavlja 4. uređuje plaćanja za vrijeme postupka. Plaćanja se odnose na vjerovnike iz članka 29. Zakona, tj. vjerovnike koji u vrijeme otvaranja postupka izvanredne uprave imaju tražbinu prema dužniku i/ili povezanim i ovisnim društvima. Dakle, riječ je o vjerovnicima koji će kasnije biti podvrgnuti Nagodbi, u slučaju ako se nagodbi pristupi i bude izglasana te potvrđena od suda. Vjerovnici se razvrstavaju u određene skupine prema svojem pravnom položaju. Nadalje, člankom 29. stavkom 3. Zakona, dopušta se da prava vjerovnika budu drugačija, ako je to Zakonom određeno.
111. Usporedbe radi, SZ ne dopušta različito postupanje prema vjerovnicima iste skupine, osim uz suglasnost svih sudionika koji su time pogođeni (članak 312. stavak 2. SZ). Dakle, i SZ dopušta drugačija prava vjerovnika, ali samo uz suglasnost svih pogođenih vjerovnika te tek temeljem stečajnog plana. Za razliku od SZ, a imajući u vidu uvodno naznačen cilj i svrhu Zakona, mjera izvanredne uprave dopušta plaćanja tražbina podložnih Nagodbi i prije Nagodbe, za vrijeme postupka, pri čemu mogućnost različitih prava podvrgava Zakonom propisanim posebnim pretpostavkama. Pretpostavke su određene u članku 40. Zakona, a koji glasi:

„Članak 40.

(1) Uz suglasnost vjerovničkog vijeća, izvanredni povjerenik može izvršiti plaćanja dospjelih tražbina koje su nastale prije donošenja rješenja o otvaranju postupka izvanredne uprave ako je to nužno radi smanjenja sistemskog rizika, nastavka poslovanja, očuvanja imovine i ako se radi o tražbinama iz redovnog ili operativnog poslovanja.

(2) Uz suglasnost izvanrednog povjerenika, osobe iz članka 13. stavka 1. ovoga Zakona mogu izvršiti plaćanja dospjelih tražbina koje su nastale prije donošenja rješenja o otvaranju postupka izvanredne uprave prema ovisnom ili povezanom društvu kojeg su ovlaštene zastupati, ako je to nužno radi smanjenja sistemskog rizika, nastavka poslovanja očuvanja imovine i ako se radi o tražbinama iz redovnog ili operativnog poslovanja.

(3) Tražbine koje se odnose na isporuku robe i pružanje usluga dužniku ili bilo kojem ovisnom ili povezanom društvu, a koje nisu dospjele do dana otvaranja postupka izvanredne uprave, smatraju se tražbinama čije podmirenje je vezano uz redovno poslovanje.

(4) U tražbine iz operativnog poslovanja ne ulaze tražbine financijskih i kreditnih institucija i imatelja vrijednosnih papira, osim vezano uz zaduženja s prednosti namirenja.“

112. Nastavno u postupku, na tražbine plaćene po članku 40. Zakona ujedno će se dobiti većinska suglasnost drugih vjerovnika, ako i kada nagodba bude izglasana sukladno pravilima glasovanja iz članka 43. stavak 14. Zakona. Naime, plaćanjem tražbine sukladno članku 40. Zakona ta je tražbina istovremeno i priznata od strane izvanrednog povjerenika. Obzirom da je plaćanje bilo nužno radi ispunjenja svrhe Zakona (smanjenje sistemskog rizika, nastavka poslovanja i očuvanja imovine) i iznos u kojem je tražbina plaćena je pravo određenog vjerovnika, koje može biti drugačije od iznosa namirenja drugih vjerovnika. Gore opisane „sistemske“ tražbine iz članka 40. Zakona, dijelom su Nagodbe jer Zakon ne predviđa da bi iste bile izostavljene, a ujedno se i svim vjerovnicima mora omogućiti pravo da međusobno ospore svoje tražbine, čak i ako bi određene tražbine izvanredni povjerenik priznao.
113. Međutim, iznos namirenja „sistemskih“ tražbina članka 40. Zakona ne može biti predmetom izmjena u nagodbi jer Zakon to ne predviđa i takva izmjena kolidira sa svrhom plaćanja „sistemskih“ tražbina (smanjenje sistemskog rizika, nastavak poslovanja i očuvanje imovine) i time povezanim pravima nekih vjerovnika, drugačijim od dugih vjerovnika inače istog pravnog položaja. Također, na odnose iz nagodbe koji nisu regulirani Zakonom, primjenjuju se *na odgovarajući način* odredbe SZ o stečajnom planu. U konkretnom slučaju, člankom 340. stavkom 3. Stečajnog zakona, propisano je da „*ako je neki vjerovnik namiren u većoj mjeri nego što bi imao pravo prema stečajnom planu, on nema obvezu vratiti primljeno*“.
114. Stoga, izvanredna uprava, kao posebna mjera sanacijskog postupka nad Dužnikom i povezanim i ovisnim društvima donesena uslijed okolnosti zbog kojih je ocijenjeno da sanacijski stečajni postupak ne bi omogućio brzo i učinkovito preventivno restrukturiranje, omogućuje podmirenje određenih tražbina prije, u drugačijem iznosu namirenja i uz drukčije pretpostavke, nego što bi se to moglo očekivati po pravilima sanacijskog stečajnog postupka. Navedena odstupanja su zakonski određena kao nužna, prikladna i razmjerna obzirom da se primjenjuju na društva čija je likvidnost, održivost i stabilnosti poslovanja od sistemskog značaja za gospodarstvo Republike Hrvatske. Stoga tražbine vjerovnika, plaćene za vrijeme postupka izvanredne uprave sukladno i uz ispunjenje pretpostavki iz članka 40. Zakona, predstavljaju tražbine plaćene u konačnom iznosu te takve tražbine su dijelom Nagodbe bez da bi se iznos njihovog podmirenja izmijenio podložno iznosu namirenja skupine u kojoj vjerovnici takvih tražbina pripadaju u sklopu Nagodbe.
- (e) **Očitovanje dužnika o žalbenim navodima koji se odnose na SPFA (Najstariju tražbinu)**
115. Žalitelj Adris Grupa d.d. tvrdi da je Ugovor o najstarijem zajmu do EUR 1.060.000.000,00 od 8. lipnja 2017. godine (dalje u tekstu „Ugovor o Najstarijem zajmu“) ništetan i štetan

za Dužnika i ostale vjerovnike, da je dokumentacija u vezi s njime netransparentna i nejasna, da su u Nagodbi vjerovnici koji su sudjelovali u tom financiranju povlašteni i da uživaju veći postotak namirenja. Uvodno, Dužnik skreće pozornost da je pitanje valjanosti i štetnosti već raspravljeno pred sudom i o njemu pravomoćno odlučeno kad je od strane drugostupanjskog suda potvrđeno rješenje suda od 27. lipnja 2018. godine. I prvostupanjski i drugostupanjski sud su zauzeli stav da je Ugovor o najstarijem zajmu valjan.

116. U svojoj je žalbi žalitelj potpuno pomiješao novo zaduženje iz članka 39. stavak 1 Zakona s plaćanjima tijekom postupka iz članka 40. Zakona. Miješajući te dvije strane, u nedostatku boljih argumenata pokušava unijeti konfuziju. Za odgovor na pitanje (valjanost novog zaduženja kao takvog) mjerodavna je odredba članka 39. stavak 1. Zakona koja glasi:

„Izvanredni povjerenik može uz prethodnu suglasnost vjerovničkog vijeća preuzeti novo zaduženje u ime i za račun dužnika radi smanjenja sistemskog rizika, nastavka poslovanja, očuvanja imovine ili ako se radi o podmirenju tražbina iz operativnog poslovanja, a koje će imati prednost prilikom namirenja pred ostalim tražbinama vjerovnika, izuzev tražbina radnika i bivših radnika.“

117. Iz upravo citirane odredbe Zakona za naš je predmet prvenstveno važan zaključak da se novo zaduženje može preuzimati (i) za podmirenje tražbina iz operativnog poslovanja. Dužnik vjeruje da je ispravnost toga zaključka nesporna. Odredba članka 40. stavak 1. Zakona glasi:

„Uz suglasnost vjerovničkog vijeća, izvanredni povjerenik može izvršiti plaćanja dospjelih tražbina koje su nastale prije donošenja rješenja o otvaranju postupka izvanredne uprave ako je to nužno radi smanjenja sistemskog rizika, nastavka poslovanja, očuvanja imovine a ako se radi o tražbinama iz redovnog ili operativnog poslovanja“

118. Odgovor na pitanje što se smatra tražbinama iz operativnog poslovanja nudi odredba članka 40. stavak 4. Zakona koja glasi:

„U tražbine iz operativnog poslovanja ne ulaze tražbine financijskih i kreditnih institucija i imatelja vrijednosnih papira, osim vezano uz zaduženja s prednosti namirenja“.

Drugim riječima: one tražbine financijskih i kreditnih institucija i imatelja vrijednosnih papira koje su vezane uz zaduženja s prednosti namirenja, smatraju se tražbinama iz operativnog poslovanja, pa se te tražbine mogu plaćati tijekom postupka izvanredne uprave. Ovdje se misli, naravno, na one tražbine koje su nastale prije otvaranja postupka izvanredne uprave jer se cijeli članak 40. Zakona odnosi na plaćanje dospjelih tražbina koje su nastale prije donošenja rješenja o otvaranju postupka izvanredne uprave. Drukčiji

zaključak ne bi imao baš nikakvog smisla jer je plaćanje tražbina financijskih i kreditnih institucija i imatelja vrijednosnih papira koje su nastale nakon otvaranja postupka izvanredne uprave uređeno u članku 39. Zakona.

119. Iz dokumentacije koja se nalazi u sudskom spisu proizlazi:
- 1) da je izvanredni povjerenik novo zaduženje preuzeo radi smanjenja sistemskog rizika, nastavka poslovanja, očuvanja imovine i za podmirenje tražbine iz operativnog poslovanja;
 - 2) da je to novo zaduženje preuzeto uz suglasnost privremenog vjerovničkog vijeća koje je svoju odluku o davanju suglasnosti donijelo kvalificiranom većinom od četiri glasa za i jednim protiv;
 - 3) da je novim zaduženjem predviđeno i podmirenje tražbina iz operativnog poslovanja, pa je time ispunjena nužna veza između novog zaduženja kao zaduženja s prednošću (s jedne strane) i plaćanja tražbina financijskih i kreditnih institucija i imatelja vrijednosnih papira (s druge strane), koju vezu traži odredba članka 40. stavak 4. Zakona.
120. Vjerovnici Najstarije tražbine nikako ne mogu biti u povlaštenom položaju i na njih Nagodba uopće ne utječe, niti pozitivno niti negativno. Njihov je položaj uređen Ugovorom o Najstarijem zajmu, tražbina je nastala nakon otvaranja postupka izvanredne uprave i Nagodbom se njome ne disponira. Vjerovnici Najstarije tražbine, po osnovi te Najstarije tražbine nisu vjerovnici iz članka 29. stavak 1. Zakona koji su u tom svojstvu sklopili Nagodbu.
121. Stoga isticati pitanja SPFA i Najstarije tražbine u žalbi protiv rješenja o potvrdi Nagodbe nema baš nikakvog smisla.
- (f) **Očitovanje dužnika na žalbene navode koji se tiču prijenosa imovine Neodrživih društava**

Suglasnost glavnih skupština za prijenos imovine

122. Žalitelji Adris Grupa d.d., Addiko Bank d.d., Ricardo d.o.o. i Morando S.p.A. u svojim žalbama tvrde da je prijenos Nagodbom cjelokupne imovine Neodrživih društava na nova društva koja su osnovana s tom svrhom nezakonit zbog toga što je to protivno odredbi članka 552 Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“ broj 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/2003, 107/2007, 146/2008, 137/2009, 111/2012, 125/2011, 68/2013 i 110/2015, dalje u tekstu „ZTD“). Na te navode dužnik odgovara kako slijedi:

123. Odredba članka 552. ZTD-a na koju se pozivaju ovi žalitelji propisuje da se za prijenos cjelokupne imovine ili značajnog dijela imovine nekog društva traži suglasnost glavne skupštine društva prenositelja donesena posebnom (kvalificiranom) većinom. Propust da se ishodi takva odluka glavne skupštine jest nevaljanost pravnog posla o prijenosu. Stoga se i žalitelji pozivaju na ništetnost mjerodavne odredbe Nagodbe jer njome takva suglasnost nije predviđena.
124. Protivno navodima iz žalbi, Dužnik tvrdi da ispunjenje pretpostavki iz članka 552. ZTD-a nije preduvjet valjanosti odredbi Nagodbe kojima se određuje prijenos imovine Neodrživih društava. Nagodba između dužnika i vjerovnika u postupku izvanredne uprave uređena je odredbom članka 43. Zakona. Nagodbom se može prenijeti dio ili sva imovina dužnika na jednu ili više već postojećih osoba ili osoba koje će tek biti osnovane, uz isključenje primjene općeg pravila o pristupanju dugu u slučaju preuzimanja neke imovinske cjeline. Za prijenos imovine Neodrživih društava mjerodavna je odredba članka 43. stavak 19. Zakona koja je u ovom slučaju *lex specialis* i koja glasi:

„Ako je određeno zasnivanje, izmjena, prijenos ili ukidanje prava na dijelovima imovine ili prijenos poslovnih udjela u nekom društvu, smatrat će se da su u nagodbi sadržane izjave volje sudionika dane u propisanom obliku. Navedeno na odgovarajući način vrijedi i za nagodbom obuhvaćene izjave o preuzimanju obveza na kojima se temelji zasnivanje, izmjena, prijenos ili ukidanje prava na dijelovima imovine ili prijenos poslovnih udjela i dionica. U slučaju da je za provedbu nagodbe potrebno donošenje odluka bilo koje treće osobe ili tijela, uključujući, ali ne i ograničeno na članove i/ili dioničare dužnika i povezanih i ovisnih društava, prihvaćena nagodba će na odgovarajući način zamijeniti takve odluke i predstavljati valjani pravni temelj za provedbu potrebnih promjena pri nadležnim tijelima, registrima, javnim knjigama, upisnicima i očevidnicima.“

125. Iznijeti žalbeni navodi su, dakle, neosnovani.

Prijenos koncesija

126. S ovom je temom povezan i žalbeni navod da su po Ustavu Republike Hrvatske prijenosi koncesija (također predviđeni Nagodbom) nedozvoljeni. Nagodba između dužnika i vjerovnika u postupku izvanredne uprave uređena je odredbom članka 43. Zakona. Već je rečeno da se Nagodbom može prenijeti dio ili sva imovina dužnika na jednu ili više već postojećih osoba ili osoba koje će tek biti osnovane, uz isključenje primjene općeg pravila o pristupanju dugu u slučaju preuzimanja neke imovinske cjeline. Prava stečena na osnovi ugovora o koncesiji i/ili ugovora o zakupu poljoprivrednog zemljišta sasvim sigurno predstavljaju imovinska prava i čine dio imovinskih cjelina na razini pojedinih ovisnih i povezanih društava. Svi propisi kojima se uređuju koncesije i slična prava, kao opće pravilo postavljaju ograničenje u slučaju prijenosa takvog prava na način da svaki prijenos uvjetuju prethodnom suglasnošću davatelja koncesije ili poljoprivrednog zemljišta u

zakup. Takvo načelno uređenje slijede i ugovori o koncesiji i zakupu poljoprivrednog zemljišta. Osoba koncesionara odnosno zakupnika poljoprivrednog zemljišta uvijek predstavlja bitan element ugovornog odnosa. Međutim, kao i u slučaju prijenosa imovine dioničkog društva i ovdje će se primijeniti gore citirana odredba članka 43. stavak 19. Zakona. Eventualna odluka davatelja koncesije ili poljoprivrednog zemljišta u zakup kojom bi odlučivao o davanju suglasnosti za prijenos koncesije / prava zakupa, nedvojbeno bi predstavljala odluku „... bilo koje treće osobe ili tijela ...“ koja bi bila potrebna za provedbu Nagodbe. Kako Zakon, kao *lex specialis*, izričito propisuje da takvu odluku treće osobe ili tijela zamjenjuje prihvaćena Nagodba, iz toga proizlazi da za prijenos koncesije, prava zakupa i sličnih prava neće biti potrebno ishoditi prethodnu suglasnost davatelja koncesije ili poljoprivrednog zemljišta u zakup. Prijenos koncesije / prava zakupa će moći biti obavljen isključivo do isteka roka na koji su prvobitni ugovori bili sklopljeni i uz iste uvjete za stjecatelja tih prava koje je imao njihov prenositelj, u skladu s osnovnim načelom da nitko ne može na drugoga prenijeti više prava nego što ih sam ima. O nekakvoj ustavnopravnoj zabrani takvog prijenosa nema niti govora.

Navodna eksproprijacija imatelja dionica u Neodrživim društvima

127. Žalitelji Euroherc osiguranje d.d., Agram Invest d.d., Agrolaguna d.d., Udruga manjinskih dioničara koncerna Agrokor d.d., Dioničari PIK Vinkovci d.d., Danijel Labaš, Bahovec d.o.o., svi redom imatelji dionica u Neodrživim društvima u svojim žalbama navode da će prijenos cjelokupne imovine Neodrživih društava na nova društva značiti nepravednu i nezakonitu eksproprijaciju njihovog vlasništva. Tvrdnja nije točna, i to niti u formalnom niti u materijalnom smislu. Po Nagodbi, Neodrživa društva su ona društva nad kojima je otvoren postupak izvanredne uprave čija je imovina bitno manja od obveza toga društva prema vjerovnicima iz postupka i čija je poslovna budućnost takva da se s velikim stupnjem izvjesnosti može zaključiti da mora doći do njihovog prestanka.
128. Trgovačko društvo odgovara za svoje obveze cijelom svojom imovinom (članak 9. stavak 1. ZTD-a), a nikako samo onim dijelom svoje imovine koji otpada na dotadašnjeg većinskog dioničara. To temeljno načelo hrvatskog prava društava dosljedno je ostvareno u EPC-u. Zbog toga svi dioničari Neodrživih društava moraju trpiti da se iz imovine toga društva namiruju njegove obveze bez obzira na pojedinačne uloge prilikom preuzimanja tih obveza. Manjinskim dioničarima preostaje tek zahtjev za naknadu štete protiv onoga koji je društvo čiji su dioničari doveo u takvu situaciju. Dioničari nisu vjerovnici u ovom postupku, nemaju tražbine koja bi se ovdje mogla ostvarivati, a eventualnu zaštitu svojih prava moraju potražiti izvan ovog postupka. Vjerovnici koji su sklopili Nagodbu koju dioničari sada svojim žalbama pokušavaju pobiti nisu oni koji su uzrokovali štetu dioničarima.
129. Odredba članka 339. SZ koja se ovdje primjenjuje, propisuje da protiv rješenja kojim se stečajni plan potvrđuje ili se potvrda stečajnog plana uskraćuje pravo na žalbu imaju

samo dužnik i vjerovnici. Stoga bi sve žalbe dioničara u društvima nad kojima je otvoren postupak izvanredne uprave valjalo odbaciti kao nedopuštene.

(g) Očitovanje Dužnika o žalbenim navodima koji se odnose na ustup (prijenos) tražbina vjerovnika na Aisle Dutch TopCo

130. Nagodbom je predviđeno da će vjerovnici čije tražbine ispunjavaju Nagodbom propisane uvjete, svoje tražbine koje imaju prema društvima nad kojima je otvoren postupak izvanredne uprave ustupiti (cedirati) društvu Aisle Dutch TopCO uz protučinidbu koja je za to detaljno razrađena u Nagodbi. S glavnim tražbinom, ustupaju se i sve sporedne kao što su pravo regresa, osiguranje, kamate, troškovi, naknada štete, a sve kako to određuje Zakon o obveznim odnosima.
131. Postupak, razlozi i pozadina ustupa tražbina opisan je u članku 5.6.5 Nagodbe, dok je normativno – provedbena odredba o tome sadržana u članku 18. Nagodbe. Kao što je to već rečeno, Nagodba je materijalnopravni, višestrani ugovor među vjerovnicima, a ustup tih tražbina je nužan za ostvarenje sanacijskog dijela Nagodbe. Odredbe o tome u Nagodbi su nedvojbeno dopuštene, unutar propisima određenim granicama slobodne volje stranaka, pa Dužnik u tome ne vidi ništa sporno.

(h) Očitovanje Dužnika o ostalim žalbenim navodima

Pitanje mjerodavnog prava

132. Žalitelji Morando S.p.A, Adris Grupa d.d. i Addiko Bank d.d. i Ricardo d.o.o. u svojim žalbama tvrde da su neki dijelovi Nagodbe nezakonito podvrgnuti inozemnom materijalnom pravu.
133. Protivno navodima iz žalbi, Dužnik tvrdi da je Nagodba podvrgnuta isključivo hrvatskom pravu. Ako se prilikom implementacije Nagodbe treba sklopiti neki pravni posao s inozemnim elementom, pa stranke tog posla odluče da se na taj posao primijeni pravo neke druge države, izbor takvog prava, ako udovolji i svim ostalim uvjetima, bit će valjan i iz toga nikako neće proizaći zaključak da je i sama Nagodba podvrgnuta stranom pravu. Ti su žalbeni navodi neosnovani.

Žalba Ivica Todorica

134. O navodima sadržanim u žalbi Ivica Todorica Dužnik je već izlagao u svom odgovoru na žalbe kad je bila riječ o pojedinim pravnim pitanjima. Na ovom mjestu, Dužnik želi ukazati sudu da Ivica Todoric nije uopće vjerovnik iz članka 29. stavak 1. Zakona koji propisuje da su vjerovnici u postupku izvanredne uprave osobni vjerovnici koji u vrijeme otvaranja postupka izvanredne uprave imaju imovinskopravnu tražbinu prema dužniku i/ili

povezanim i ovisnim društvima. Ovdje je žalitelj tek podnositelj zahtjeva za osiguranje koji će (možda) subrogacijom postati vjerovnikom iz članka 29. stavak 1. Zakona tek onda i ako umjesto Dužnika ispuní obvezu prema vjerovniku čija je tražbina utvrđena, a za ispunjenje koje je jamčio. Kao takav, žalitelj nije sudjelovao u nagodbi, ne će o njoj glasovati niti će imati ostala prava vjerovnika propisana Zakonom, uključujući ono na podnošenje žalbe, sve do ispunjenja gore spomenutog uvjeta. Kako taj uvjet još uvijek nije ispunjen, Dužnik drži da ovaj žalitelj ne bi imao valjanu procesnu legitimaciju sve da su mu žalbeni navodi i osnovani.

Prehrambena Industrija Vindija d.d.

135. Ovaj žalitelj u svojoj žalbi tvrdi da je u Nagodbi naveden pogrešan iznos njegove tražbine, te da je razvrstan u pogrešnu kategoriju. U odnosu na iznos tražbine, Dužnik odgovara da je iznos pravilno naveden i u potpunosti korespondira (1) s iznosom tražbine iz prijave, (2) s rješenjem suda o utvrđivanju tražbina od 15. siječnja 2018. godine i (3) iznosima Starog i Graničnog duga prema tom vjerovniku koji su podmireni tijekom postupka sukladno odredbi članka 40. Zakona. Svi se dokazi o tome nalaze u sudskom spisu.
136. Međutim, i ovdje Dužnik upućuje na sadržaj gore citirane odredbe članka 20.1 Nagodbe i navodi da će, kao i u identičnom slučaju vjerovnika Žito d.d., greška u pisanju tablice iz Priloga 29. Nagodbe biti ispravljena prilikom provedbe Nagodbe. S tim u vezi, Dužnik upućuje na svoju argumentaciju koju je iznio odgovarajući na navode vjerovnika Žito d.d.
137. Osim toga, taj je žalitelj na ročištu održanom 4. srpnja 2018. godine glasovao ZA prihvaćanje Nagodbe, pa zbog toga nema pravo podnositi žalbu protiv rješenja o potvrdi Nagodbe.

Očitovanje o navodima da su neki vjerovnici Nagodbom namireni u manjem iznosu nego drugi vjerovnici

138. Vjerovnici Ricardo d.o.o., Phoenix Farmacija d.o.o., Afrodita Commerc d.o.o., Aureum Terra d.o.o., Grad Rovinj, Adris Grupa d.d. i Kvasac d.o.o. u svojim žalbama, među ostalim, navode da su Nagodbom namireni u manjem iznosu nego neki drugi vjerovnici istog pravnog položaja i gospodarskih interesa. Sve su tvrdnje iznijete paušalno i bez detaljnih i pouzdanih podataka o tome: (1) o kojim se tražbinama radi, (2) o kojim se to drugim vjerovnicima radi iz čega bi proizlazio takav zaključak. Dužnik drži da su ti žalitelji bili dužni te svoje tvrdnje učiniti barem vjerojatnim ako ne i dokazati. O paušalno iznijetim tvrdnjama, bez nedostajućih činjeničnih navoda i odgovarajuće argumentacije, Dužnik se ne može drukčije očitovati.
139. Uvijek je, naravno, moguće da je došlo do pogreške u pisanju i računanju, ali s tim u vezi Dužnik ponovno ukazuje na odredbu članka 20.1 Nagodbe i navodi da će, kao i u

identičnom slučaju ostalih vjerovnika, greške u pisanju biti ispravljena tijekom provedbe Nagodbe.

Očitovanje na navode o navodnoj nezakonnosti odredbe članka 29.8 Nagodbe

138. Vjerovnici Addiko Bank d.d., Morando S.p.A. i Adris Grupa d.d. (svi zastupani po istom punomoćniku) ukazuju na navodnu nezakonnost odredbe članka 29.8 Nagodbe o oslobađanju određenih sudionika u postupku izvanredne uprave od odgovornosti za štetu. Toj tvrdnji žalitelja Dužnik suprotstavlja svoju tvrdnju da je Nagodba sporazum privatnog prava, nastao u skladu s načelom slobode ugovaranja, na osnovi slobodno izražene volje vjerovnika o tome kako će se vjerovnici namiriti, koja će svoja prava ostvariti i koja neće ostvarivati. Ograničenje kod odgovornosti za štetu je načelno dopušteno, a djelovat će u granicama određenim zakonom. To sasvim sigurno nije nešto što bi valjanost same Nagodbe moglo dovesti u pitanje.

IV PRIJEDLOZI DUŽNIKA POVODOM ŽALBI

139. Zbog svega iznijetog, Dužnik predlaže Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske da svojim rješenjem:

R. br.	Podnositelj/i žalbe
1.	žalbu žalitelja Addiko Bank d.d. odbije kao neosnovanu
2.	žalbu žalitelja Adris Grupa d.d. odbije kao neosnovanu
3.	žalbu žalitelja Afrodita Commerc d.o.o. odbije kao neosnovanu
4.	žalbu žalitelja Alta Skladi d.d. odbije kao neosnovanu
5.	žalbu žalitelja Alternative Invest d.o.o. odbije kao neosnovanu
6.	žalbu žalitelja Auctor d.o.o. odbije kao neosnovanu
7.	žalbu žalitelja Aureum Terra d.o.o. odbije kao neosnovanu
8.	žalbu žalitelja B&P Power s.r.o. odbije kao neosnovanu
9.	žalbu žalitelja Bahovec d.o.o. odbaci kao nedopuštenu
10.	žalbu žalitelja Bank Alpinum odbije kao neosnovanu
11.	žalbu žalitelja Basic Commerce d.o.o. odbije kao neosnovanu
12.	žalbu žalitelja Bilokalnik-Ipa d.d. odbaci kao nedopuštenu
13.	žalbu žalitelja BMD Stil d.o.o. odbije kao neosnovanu
14.	žalbu žalitelja Capelant International Corporation odbije kao neosnovanu
15.	žalbu žalitelja Capturis d.o.o. odbije kao neosnovanu
16.	žalbu žalitelja Commel-Zagreb d.o.o. odbije kao neosnovanu
17.	žalbu žalitelja Danijel Labaš odbaci kao nedopuštenu

18.	žalbu žalitelja Darko Harald Barlek odbije kao neosnovanu
19.	žalbu žalitelja Deloitte savjetodavne usluge d.o.o. odbije kao neosnovanu
20.	žalbu žalitelja Dioničari Plk Vinkovci d.d. odbaci kao nedopuštenu
21.	žalbu žalitelja Dr.Oetker d.o.o. odbije kao neosnovanu
22.	žalbu žalitelja DS Smith Belišće Croatia d.o.o. odbaci kao nedopuštenu
23.	žalbu žalitelja Esseker Grupa d.o.o. odbije kao neosnovanu
24.	žalbu žalitelja Euroherc osiguranje d.d.; Agram Invest d.d.i Agrolaguna d.d. odbije kao neosnovanu
25.	žalbu žalitelja Feniks Radnička d.o.o. odbije kao neosnovanu
26.	žalbu žalitelja Fornetti Ltd. odbaci kao nedopuštenu
27.	žalbu žalitelja Gebruder Spang GmbH & Co. KG odbije kao neosnovanu
28.	žalbu žalitelja Gmundner Molkerei Egen odbije kao neosnovanu
29.	žalbu žalitelja Gordana Tomićić odbije kao neosnovanu
30.	žalbu žalitelja Grad Rovinj odbije kao neosnovanu
31.	žalbu žalitelja Gradska plinara Zagreb - Opskrba d.o.o. odbije kao neosnovanu
32.	žalbu žalitelja Il Fornaio fel Casale s.p.a. odbije kao neosnovanu
33.	žalbu žalitelja Imex banka d.d. odbije kao neosnovanu
34.	žalbu žalitelja Inceptum d.o.o. odbije kao neosnovanu
35.	žalbu žalitelja Iprom d.o.o. odbije kao neosnovanu
36.	žalbu žalitelja Istarska kreditna banka d.d. odbije kao neosnovanu
37.	žalbu žalitelja Ivan Kopilović vl. Poljodjelsko trgovačkog obrta "AGRO CIBALAE" odbije kao neosnovanu
38.	žalbu žalitelja Ivica Todorčić odbaci kao nedopuštenu
39.	žalbu žalitelja Jovimer S.L. odbije kao neosnovanu
40.	žalbu žalitelja Karisma Resorts International S.A. odbije kao neosnovanu
41.	žalbu žalitelja KentBank d.d. odbije kao neosnovanu
42.	žalbu žalitelja Kreditna banka Zagreb d.d. odbaci kao nedopuštenu
43.	žalbu žalitelja Kvasac d.o.o. odbije kao neosnovanu
44.	žalbu žalitelja Medika d.d. odbije kao neosnovanu
45.	žalbu žalitelja Medo- Flor d.o.o. odbije kao neosnovanu
46.	žalbu žalitelja Mira Čirić odbije kao neosnovanu
47.	žalbu žalitelja Miroslav Mikuš odbaci kao nedopuštenu
48.	žalbu žalitelja Miroslav Mikuš odbaci kao nedopuštenu
49.	žalbu žalitelja Miroslav Mikuš odbaci kao nedopuštenu
50.	žalbu žalitelja Morando S.P.A. odbije kao neosnovanu
51.	žalbu žalitelja Morgan Stanley & Co. International PLC odbije kao neosnovanu
52.	žalbu žalitelja Nadija Benolić odbaci kao nedopuštenu
53.	žalbu žalitelja Nektar natura d.o.o. odbije kao neosnovanu
54.	žalbu žalitelja Neplast d.o.o. odbije kao neosnovanu
55.	žalbu žalitelja Nivex 22 d.o.o. odbije kao neosnovanu
56.	žalbu žalitelja Nova Ljubljanska Banka d.d. odbije kao neosnovanu

57.	žalbu žalitelja Općina Darda odbije kao neosnovanu
58.	žalbu žalitelja Ovum d.o.o. odbije kao neosnovanu
59.	žalbu žalitelja Perfa-BIO d.o.o. odbije kao neosnovanu
60.	žalbu žalitelja Phoenix Farmacija d.o.o. odbije kao neosnovanu
61.	žalbu žalitelja Porsche Inter Auto d.o.o. odbije kao neosnovanu
62.	žalbu žalitelja Raiffeisen factoring d.o.o.; Raiffeisenbank Austria d.d. odbije kao neosnovanu
63.	žalbu žalitelja Raiffeisen factoring d.o.o.; Raiffeisenbank Austria d.d. odbije kao neosnovanu
64.	žalbu žalitelja Raiffeisen leasing d.o.o. odbije kao neosnovanu
65.	žalbu žalitelja RBL Group SA odbije kao neosnovanu
66.	žalbu žalitelja Ricardo d.o.o. odbaci kao nedopušteno
67.	žalbu žalitelja Rukometni klub Metković odbije kao neosnovanu
68.	žalbu žalitelja Scent Global Ltd. odbije kao neosnovanu
69.	žalbu žalitelja Seres Investments S.A SPFOdbije kao neosnovanu
70.	žalbu žalitelja Sonja Dekanović odbije kao neosnovanu
71.	žalbu žalitelja Stega Tisak d.d. odbije kao neosnovanu
72.	žalbu žalitelja Štedbanka d.d. odbije kao neosnovanu
73.	žalbu žalitelja TAS - Trans Atlantic Services Limited odbaci kao nedopušteno
74.	žalbu žalitelja TDR d.o.o. odbije kao neosnovanu
75.	žalbu žalitelja Tehnika d.d. odbije kao neosnovanu
76.	žalbu žalitelja Tele2 d.o.o. odbije kao neosnovanu
77.	žalbu žalitelja Tele2 d.o.o. odbije kao neosnovanu
78.	žalbu žalitelja TransEuropean Properties IV Supermarket 1 d.o.o. odbije kao neosnovanu
79.	žalbu žalitelja TransEuropean Properties IV Supermarket 2 d.o.o. odbije kao neosnovanu
80.	žalbu žalitelja Triglav osiguranje d.d. odbije kao neosnovanu
81.	žalbu žalitelja Triticum d.o.o. odbije kao neosnovanu
82.	žalbu žalitelja Tvornica šećera Osijek d.o.o. odbaci kao nedopušteno
83.	žalbu žalitelja TVS S.p.A. odbije kao neosnovanu
84.	žalbu žalitelja Udruga manjinskih dioničara koncerna Agrokor odbaci kao nedopušteno
85.	žalbu žalitelja Unex media d.o.o. odbije kao neosnovanu
86.	žalbu žalitelja Vindija d.d. odbaci kao nedopušteno
87.	žalbu žalitelja Wimax d.o.o. odbije kao neosnovanu
88.	žalbu žalitelja WPC Agro II 17-17 B.V. i Zakup Agro 4 d.o.o. odbaci kao nedopušteno
89.	žalbu žalitelja Zagreb-montaža d.o.o. odbije kao neosnovanu
90.	žalbu žalitelja Zora 1892 d.o.o. odbije kao neosnovanu
91.	žalbu žalitelja Žito d.o.o. odbaci kao nedopušteno

te da potvrdi žalbama pobijano prvostupanjsko rješenje o potvrdi Nagodbe.

Dužnik:
Agrokor d.d.

ODVJETNIK
Tin Dolički
Zagreb, Miramarska 24

punomoćnik:
Tin Dolički
odvjetnik

Bogdanović, Dolički & Partner
odvjetničko društvo
HR-10000 Zagreb, Miramarska 24